

Třetí Mojžíšova

¹ Povolal pak Hospodin Mojžíše, a mluvil k němu z stánku úmluvy, řka: ² Mluv k synům Izraelským a rci jim: Když by kdo z vás obětoval obět Hospodinu, z hověd, totiž z volů aneb z drobného dobytka obětovati budete obět svou. ³ Jestliže zápalná obět jeho byla by z skotů, samce bez vady obětovati bude. U dveří stánku úmluvy obětovati jej bude dobrovolně, před obličejem Hospodinovým. ⁴ A vloží ruku svou na hlavu oběti zápalné, i bude příjemná jemu k očištění jeho. ⁵ Tedy zabije volka toho před tváří Hospodinovou, a obětovati budou kněží, synové Aronovi, krev, a pokropí tou krví oltáře svrchu vůkol, kterýž jest u dveří stánku úmluvy. ⁶ I stáhne kůži s oběti zápalné, a rozseká ji na díly své. ⁷ A dají synové Arona kněze oheň na oltář, a narovnají dříví na tom ohni. ⁸ Potom zpořádají kněží, synové Aronovi, díly ty, hlavu i tuk, na dříví vložené na oheň, kterýž jest na oltáři. ⁹ A droby jeho i nohy jeho vymyjete vodou. I páliťi bude kněz všecko to na oltáři; zápal jest v obět ohnivou, vůně spokojující Hospodina. ¹⁰ Jestliže pak z drobného dobytka bude obět jeho, z ovcí aneb z koz k oběti zápalné, samce bez poškrvny obětovati bude. ¹¹ A zabije ho při straně oltáře půlnoční před tváří Hospodinovou, a pokropí kněží, synové Aronovi, krví oltáře vůkol. ¹² I rozseká ho na díly jeho s hlavou jeho i tukem jeho, a zpořádá je kněz na dříví vložené na oheň, kterýž jest na oltáři. ¹³ A střeva jeho i nohy jeho vymyje vodou. Tedy obětovati bude kněz všecko to, a páliťi bude to na oltáři; zápal jest v obět ohnivou, vůně spokojující Hospodina. ¹⁴ Jestliže pak z ptactva obět zápalnou obětovati bude Hospodinu, tedy ať

obětuje z hrdliček aneb z holoubat obět svou. ¹⁵ I vloží je kněz na oltář a nehtem natrhne hlavy jeho, a zapálí na oltáři, vytlačí krev jeho na stranu oltáře. ¹⁶ Odejme také vole jeho s nečistotami jeho, a povrže je blízko oltáře k straně východní na místo, kdež jest popel. ¹⁷ A natrhne ho za křídla jeho, kterýchž však neodtrhne. I páliť bude je kněz na oltáři na dříví, kteréž jest na ohni; zápalť jest v obět ohnivou, vůně spokojující Hospodina.

2

¹ Když by pak který člověk obětoval dar oběti suché Hospodinu, mouka bělná bude obět jeho. I poleje ji olejem a vloží na ni kadidlo. ² Přinese ji pak k synům Aronovým kněžím, a vezme odtud plnou hrst svou té mouky bělné a toho oleje se vším kadidlem jejím; i páliť to bude kněz na památku její na oltáři v obět ohnivou, vůně spokojující Hospodina. ³ Ostatek pak té oběti suché bude Aronovi i synům jeho, svaté svatých, z ohnivých obětí Hospodinových. ⁴ Když bys pak obětoval dar oběti suché, pečené v peci, ať jsou z mouky bělné koláčové nekvašení, zadělaní olejem, aneb oplatkové přesní olejem pomazání. ⁵ Jestliže pak obět suchou na pánvici smaženou obětovati budeš, bude z mouky bělné olejem zadělané a nenakvašené. ⁶ Rozlámeš ji na kusy a naleješ na ni oleje, obět suchá jest. ⁷ Pakli obět suchou v kotlíku připravenou obětovati budeš, z mouky bělné s olejem bude. ⁸ I přineseš obět suchou, kteráž z těch věcí bude Hospodinu, a dáš ji knězi, kterýžto donese ji k oltáři. ⁹ A vezma kněz z oběti té pamětné její, páliť je bude na oltáři, v obět ohnivou, vůně spokojující Hospodina. ¹⁰ Což pak zůstane z oběti té suché, bude Aronovi i synům jeho, svaté svatých, z ohnivých obětí Hospodinových. ¹¹ Žádná

obět suchá, kterouž obětovati budete Hospodinu, nebude kvašena; nebo nižádného kvasu, ani medu nebudete obětovati v obět ohnivou Hospodinu. ¹² V oběti prvotin toliko obětovati budete je Hospodinu, ale na tento oltář neobětujte jich u vůni spokojující. ¹³ Také všeliký dar suché oběti své solí osolíš, a neodejmeš soli smlouvy Boha svého od suché oběti své. Při každé oběti své sůl obětovati budeš. ¹⁴ Jestliže bys pak obětoval obět suchou z prvotin Hospodinu, klasy nové ohněm upražíš, a což vymneš z těch klasů nových, to obětovati budeš, suchou obět prvotin svých. ¹⁵ A poleješ ji svrchu olejem, kadidlo také vložíš na ni; obět suchá jest. ¹⁶ I páliťi bude kněz pamětné její z obilí zetřeného, a z oleje toho, se vším tím kadidlem jejím; v obět ohnivou bude Hospodinu.

3

¹ Jestliže pak obět pokojná bude obět jeho, když by z skotů obětoval, buď vola neb krávu, bez vady bude obětovati je před tváří Hospodinovou. ² Tedy položí ruku svou na hlavu oběti své, i zabije ji u dveří stánku úmluvy; a kropiti budou kněží synové Aronovi krví na oltář vůkol. ³ Potom obětovati bude z oběti pokojné ohnivou obět Hospodinu, tuk střeva kryjící, i všeliký tuk, kterýž jest na nich, ⁴ Též obě ledvinky s tukem, kterýž jest na nich i na slabinách, tolikéž i branici, kteráž jest na jatrách; s ledvinkami odejme ji. ⁵ I páliťi to budou synové Aronovi na oltáři spolu s obětí zápalnou, kteráž bude na dříví vloženém na oheň; obět zajisté ohnivá jest, vůně spokojující Hospodina. ⁶ Jestliže pak z drobného dobytka bude obět jeho v obět pokojnou Hospodinu, samce aneb samici, bez poškrvny obětovati bude ji. ⁷ Jestliže by obětoval beránka, obět svou, tedy obětovati jej bude před tváří Hospodinovou. ⁸ A vloží ruku svou na hlavu oběti

své, a zabije ji před stánkem úmluvy, a kropiti budou synové Aronovi krví její na oltář vůkol. ⁹ Potom obětovati bude z oběti pokojné obět ohnivou Hospodinu, tuk její i ocas celý, kterýž od hřbetu odejme, též i tuk střeva kryjící se vším tím tukem, kterýž jest na nich, ¹⁰ Též obě dvě ledvinky s tukem, kterýž jest na nich i na slabinách, ano i branici, kteráž jest na jatrách; s ledvinkami odejme ji. ¹¹ I páli to bude kněz na oltáři; pokrm jest oběti ohnivé Hospodinovy. ¹² Jestliže pak koza byla by obět jeho, tedy bude ji obětovati před obličejem Hospodinovým. ¹³ A vloží ruku svou na hlavu její, a zabije ji před stánkem úmluvy; i kropiti budou synové Aronovi krví její na oltáři vůkol. ¹⁴ Potom obětovati bude z ní obět svou v obět ohnivou Hospodinu, tuk střeva kryjící, i všecken tuk, kterýž jest na nich, ¹⁵ Též obě dvě ledvinky s tukem, kterýž jest na nich i na slabinách, ano i branici, kteráž jest na jatrách; s ledvinkami odejme ji. ¹⁶ I páli to bude kněz na oltáři, pokrm oběti ohnivé u vůni příjemnou. Všecken tuk Hospodinu bude. ¹⁷ Právem věčným po rodech vašich, ve všech příbytcích vašich žádného tuku a žádné krve nebudete jísti.

4

¹ Mluvil také Hospodin k Mojžíšovi, řka: ² Mluv synům Izraelským a rci: Když by kdo zhřešil z poblouzení proti některému ze všech přikázání Hospodinových, čině, čehož býti nemá, a přestoupil by jedno z nich; ³ Jestliže by kněz pomazaný zhřešil hříchem jiných lidí: tedy obětovati bude za hřích svůj, kterýmž zhřešil, volka mladého bez poškrvny Hospodinu v obět za hřích. ⁴ I přivede volka toho ke dveřím stánku úmluvy před obličej Hospodinův, a položí ruku svou na hlavu volka toho, a zabije ho před obličejem Hospodinovým. ⁵ Tedy vezme kněz pomazaný

krve z toho volka, a vnese ji do stánku úmluvy. ⁶ Potom omočí kněz prst svůj v té krvi, a kropiti jí bude sedmkráté před Hospodinem, před oponou svatyně. ⁷ Pomaže také kněz tou krví rohů oltáře, na němž se kadí vonnými věcmi před Hospodinem, kterýž jest v stánku úmluvy, a ostatek krve volka toho vyleje k spodku oltáře zápalu, kterýž jest u dveří stánku úmluvy. ⁸ Všecken pak tuk volka toho za hřích vyjme z něho, totiž tuk příkrývající střeva a všecken tuk, kterýž jest na nich, ⁹ Též obě dvě ledvinky s tukem, kterýž jest na nich i na slabinách, tolikéž i branici, kteráž jest na jatrách, s ledvinkami odejme ji, ¹⁰ Tak jako se odjímá od volka oběti pokojné, a páliť to bude kněz na oltáři zápalu. ¹¹ Kůži pak volka toho, i všecko maso jeho s hlavou i s nohami jeho, střeva jeho i s lejny jeho, ¹² A tak celého volka vynese ven za stany na místo čisté, tam kdež se popel vysypá, a spálí jej na dříví ohněm; na místě, kdež se popel vysypá, spálen bude. ¹³ Jestliže by pak všecko množství Izraelské pobloudilo, a byla by ta věc skrytá před očima shromáždění toho, a učinili by proti některému ze všech příkázání Hospodinových, čehož by býti nemělo, tak že by vinni byli, ¹⁴ A byl by poznán hřích, kterýmž zhřešili: tedy obětovati bude shromáždění volka mladého v oběť za hřích, a přivedou ho před stánek úmluvy. ¹⁵ I položí starší shromáždění toho ruce své na hlavu volka před Hospodinem, a zabije volka před Hospodinem. ¹⁶ I vnese kněz pomazaný z krve volka toho do stánku úmluvy, ¹⁷ A omoče kněz prst svůj v té krvi, kropiti jí bude sedmkráté před Hospodinem, před oponou. ¹⁸ Pomaže také kněz tou krví rohů oltáře, kterýž jest před Hospodinem v stánku úmluvy; potom všecku krev pozůstávající vyleje k spodku oltáře zápalu, kterýž jest u dveří stánku úmluvy. ¹⁹ Všecken také tuk jeho vyjme z něho, a páliť bude na oltáři. ²⁰ S tím pak volkem

tak učiní, jako učinil s volkem za hřích obětovaným, rovně tak učiní s ním. A tak očistí je kněz, i bude jim odpuštěno. ²¹ Volka pak vynese ven z tábora a spálí jej, jako spálil volka prvního; nebo obět za hřích shromáždění jest. ²² Jestliže pak kněz zhřeší, a učiní proti některému ze všech přikázání Hospodina Boha svého, čehož býti nemělo, a to z poblouzení, tak že vinen bude, ²³ A byl by znám hřích jeho, jímž zhřešil: tedy přivede obět svou z koz, samce bez poškrvny. ²⁴ I položí ruku svou na hlavu toho kozla a zabije ho na místě, kdež se bijí oběti zápalné před Hospodinem; obět za hřích jest. ²⁵ A vezma kněz z krve oběti za hřích na prst svůj, pomaže rohů oltáře zápalu, ostatek pak krve jeho vyleje k spodku oltáře zápalu. ²⁶ Všecken také tuk jeho páliťi bude na oltáři, jako i tuk obětí pokojných. A tak očistí jej kněz od hříchu jeho, a odpuštěn bude jemu. ²⁷ Jestliže pak zhřeší člověk z lidu obecného z poblouzení, učině proti některému přikázání Hospodinovu, čehož by nemělo býti, tak že vinen bude, ²⁸ A byl by znám hřích jeho, kterýmž zhřešil: tedy přivede obět svou z koz, samici bez poškrvny, za hřích svůj, jímž zhřešil. ²⁹ I položí ruku svou na hlavu oběti té za hřích a zabije tu obět za hřích na místě obětí zápalných. ³⁰ A vezma kněz z krve její na prst svůj, pomaže rohů oltáře zápalu, a ostatek krve její vyleje u spodku oltáře. ³¹ Všecken také tuk její odejme, jako se odjímá tuk od obětí pokojných, a páliťi jej bude kněz na oltáři u vůni příjemnou Hospodinu. A tak očistí jej kněz, a bude mu odpuštěno. ³² Pakli by z ovcí přinesl obět svou za hřích, samici bez poškrvny přinese. ³³ A vloží ruku svou na hlavu té oběti za hřích a zabije ji v obět za hřích na místě, kdež se bijí oběti zápalné. ³⁴ Potom vezma kněz krve z oběti té za hřích na prst svůj, pomaže rohů oltáře zápalu, ostatek pak krve její vyleje k spodku oltáře. ³⁵ Všecken také tuk

její odejme, jakž se odjímá tuk beránka z obětí pokojných, a pálití jej bude kněz na oltáři v obět ohnivou Hospodinu. A tak očistí jej kněz od hříchu jeho, kterýmž zhřešil, a odpuštěn bude jemu.

5

¹ Zhřešil-li by člověk, tak že slyše hlas zakletí a jsa svědkem toho, což viděl neb slyšel, a neoznámil by, poneseť pokutu za nepravost svou. ² Aneb jestliže by se dotkl člověk některé věci nečisté, buďto těla zvěři nečisté, buďto těla hovada nečistého, aneb těla žízaly nečisté, a bylo by to skryto před ním, tedy nečistý bude a vinen jest. ³ Aneb jestliže by se dotkl nečistoty člověka, jaká by koli byla nečistota jeho, kterouž se poškvřňuje, a bylo by to skryto před ním, a potom poznal by to, vinen jest. ⁴ Aneb jestliže by se kdo zapřísáhl, vynášeje to rty svými, že učiní něco zlého aneb dobrého, a to o jakékoli věci, o níž člověk s přísahou obyčej má mluvit, a bylo by to skryto před ním, a potom by poznal, že vinen jest jednou věcí z těch, ⁵ Když tedy vinen bude jednou věcí z těch: vyzná hřích svůj, ⁶ A přivede obět za vinu svou Hospodinu, za hřích svůj, kterýmž zhřešil, samici z dobytku drobného, ovci aneb kozu za hřích, a očistíť jej kněz od hříchů jeho. ⁷ A pakli by s to býti nemohl, aby dobytče obětoval, tedy přinese obět za vinu svou, kterouž zhřešil, dvě hrdličky aneb dvě holoubátek Hospodinu, jedno v obět za hřích a druhé v obět zápalnou. ⁸ I přinese je k knězi, a on obětovati bude nejprvé to, kteréž má býti v obět za hřích, a nehtem natrhne hlavy jeho naproti tylu jeho, však nerozdělí jí. ⁹ I pokropí krví z oběti za hřích strany oltáře, a což zůstane krve, vytlačí ji k spodku oltáře; nebo obět za hřích jest. ¹⁰ Z druhého pak učiní obět zápalnou vedlé obyčeje. A tak očistí jej kněz od

hříchu jeho, kterýmž zhřešil, a bude mu odpuštěn. ¹¹ A pakli nemůže s to býti, aby přinesl dvě hrdličky aneb dvě holoubátek, tedy přinese obět svou ten, kterýž zhřešil, desátý díl míry efi mouky bělné v obět za hřích. Nenalejet na ni oleje, aniž položí na ni kadidla, nebo obět za hřích jest. ¹² Kterouž když přinese k knězi, tedy kněz vezma z ní plnou hrst svou, pamětné její, páliť to bude na oltáři mimo obět ohnivou Hospodinu, obět za hřích jest. ¹³ I očistí jej kněz od hříchu jeho, kterýmž zhřešil v kterékoli věci z těch, a budeť mu odpuštěn; ostatek pak bude knězi jako při oběti suché. ¹⁴ Mluvil opět Hospodin k Mojžíšovi, řka: ¹⁵ Kdyby člověk přestoupil přestoupením, a zhřešil by z poblouzení, ujímaje věcí posvěcených Hospodinu: tedy přinese obět za vinu svou Hospodinu, skopce bez poškrvny z drobného dobytka, podle ceny tvé, nejníž za dva loty stříbra, vedlé lotu svatyně, za vinu. ¹⁶ A tak, což zhřešil, ujímaje posvěcených věcí, nahradí, a pátý díl nad to přidá, dáda to knězi; kněz pak očistí jej skrze skopce oběti za vinu, a bude jemu odpuštěna. ¹⁷ Jestliže by pak člověk zhřešil, a učinil by proti některému ze všech přikázání Hospodinových, čehož by nemělo býti, neznaje toho, a byl by vinen, rovně též ponese nepravost svou. ¹⁸ A přivede skopce bez poškrvny z drobného dobytka vedlé ceny tvé v obět za vinu k knězi. I očistí jej kněz od poblouzení jeho, kterýmž pobloudil a o němž nevěděl, a bude mu odpuštěno. ¹⁹ Obět za provinění jest, nebo zavínil Hospodinu.

6

¹ Mluvil opět Hospodin k Mojžíšovi, řka: ² Kdyby člověk zhřešil a přestoupením přestoupil proti Hospodinu, buď že by oklamal bližního svého v věci sobě svěřené, aneb v spolku nějakém, aneb mocí by vzal něco, aneb lstivě

podvedl bližního svého, ³ Buď že nalezna ztracenou věc, za přelby mu ji, buď že by přísáhl falešně, kteroukoli věcí z těch, kterouž přihází se člověku učiniti a zhřešiti jí, ⁴ Když by tedy zhřešil a vinen byl: navrátí zase tu věc, kterouž mocí sobě vzal, aneb tu, kteréž lstivě s útliskem dosáhl, aneb tu, kteráž mu svěřena byla, aneb ztracenou věc, kterouž našel, ⁵ Aneb o kterékoli věci falešně přísáhl: tedy navrátí to z cela, a nad to pátý díl toho přidá tomu, čím bylo; to navrátí v den oběti za hřích svůj. ⁶ Oběť pak za hřích svůj přivede Hospodinu z drobného dobytku, skopce bez poškrvny, vedlé ceny tvé, v oběť za vinu knězi. ⁷ I očistí jej kněz před Hospodinem, a odpuštěno mu bude, jedna každá z těch věcí, kterouž by učinil a jí vinen byl. ⁸ I mluvil Hospodin k Mojžíšovi, řka: ⁹ Příkaž Aronovi i synům jeho a rci: Tento bude řád při oběti zápalné: (slove pak oběť zápalná od pálení na oltáři celou noc až do jitra, nebo oheň na oltáři vždycky hořeti bude), ¹⁰ Obleče se kněz v roucho své lněné, a košilku lněnou vezme na tělo své, a vyhrabe popel, když oheň spálí oběť zápalnou na oltáři, a vysype jej u oltáře. ¹¹ Potom svleče šaty své a obleče se v roucho jiné, a vynese popel ven z stanů na místo čisté. ¹² Oheň pak, kterýž jest na oltáři, bude hořeti na něm, nebude uhašován. A bude zapalovati jím kněz dříví každého jitra, a zpořádá na něm oběť zápalnou, a páliť bude na něm tuk pokojných obětí. ¹³ Oheň ustavičně hořeti bude na oltáři, a nebudeť uhašen. ¹⁴ Tento pak bude řád při oběti suché, kterouž obětovati budou synové Aronovi Hospodinu u oltáře: ¹⁵ Vezme hrst bělné mouky z oběti té a z oleje jejího, se vším tím kadidlem, kteréž bude na oběti suché, a páliť to bude na oltáři u vůni líbeznou, pamětné její Hospodinu. ¹⁶ Což pak zůstane z ní, to jísti budou Aron i synové jeho; přesné jísti se bude na místě svatém, v síni stánku úmluvy jísti to budou. ¹⁷ Nebude

vařeno s kvasem, nebo jsem jim to dal za díl z obětí mých ohnivých; svaté svatých to jest, jako i oběť za hřích a jako oběť za vinu. ¹⁸ Každý mužského pohlaví z synů Aronových jísti bude to právem věčným po rodech vašich, z ohnivých obětí Hospodinových. Což by se koli dotklo toho, svaté bude. ¹⁹ I mluvil Hospodin k Mojžíšovi, řka: ²⁰ Tato jest oběť Aronova a synů jeho, kterouž obětovati budou Hospodinu v den pomazání jeho: Desátý díl míry efi mouky bělné za oběť suchou ustavičnou, polovici toho ráno a polovici u večer. ²¹ Na pánvici s olejem strojena bude; smaženou přineseš ji, a pečené kusy oběti suché obětovati budeš u vůni spokojující Hospodina. ²² A kněz, kterýž z synů jeho po něm pomazán bude, ať ji obětuje právem věčným. Hospodinu všecko to páleno bude. ²³ A všeliká suchá oběť kněžská celá spálena bude; nebudeť jedena. ²⁴ Mluvil pak Hospodin k Mojžíšovi, řka: ²⁵ Mluv Aronovi a synům jeho a rci: Tento bude řád oběti za hřích: Na místě, kdež se zabijí oběť zápalná, zabita bude oběť za hřích před Hospodinem; svatá svatých jest. ²⁶ Kněz obětující tu oběť za hřích budeť jísti ji; na místě svatém jedena bude v síni stánku úmluvy. ²⁷ Což by se koli dotklo masa jejího, svaté bude; a jestliže by krví její šaty skropeny byly, to, což skropeno jest, obmyješ na místě svatém. ²⁸ A nádoba hliněná, v níž by vařeno bylo, rozražena bude; pakli by v nádobě měděné vařeno bylo, vytřena a vymyta bude vodou. ²⁹ Všeliký pohlaví mužského mezi kněžími jísti to bude; svaté svatých jest. ³⁰ Ale žádná oběť za hřích, (z jejížto krve něco vneseno bylo by do stánku úmluvy k očištění v svatyni), nebude jedena; ohněm spálena bude.

7

¹ Tento pak bude řád oběti za provinění; svatá svatých

jest. ² Na kterémž místě zabijí se oběť zápalná, na témž zabijí i oběť za vinu, a pokropí krví její oltáře svrchu vůkol. ³ Všecken pak tuk její obětovati bude z ní, ocas i tuk střeva příkrývající. ⁴ Též obě dvě ledvinky s tukem, kterýž jest na nich i na slabinách; a branici, kteráž jest na jatrách, s ledvinkami odejme. ⁵ I bude pálení to kněz na oltáři v oběť ohnivou Hospodinu; oběť za provinění jest. ⁶ Všeliký pohlaví mužského mezi kněžími jísti bude ji, na místě svatém jedena bude; svatá svatých jest. ⁷ Jakož oběť za hřích, tak oběť za vinu, jednostejné právo míti budou; knězi, kterýž by ho očišťoval, přináležeti bude. ⁸ Knězi pak, kterýž by něčí oběť zápalnou obětoval, kůže té oběti zápalné, kterouž obětoval, přináležeti bude. ⁹ Nadto všeliká oběť suchá, kteráž v peci pečena bude, a všecko, což na pánvici aneb v kotlíku strojeno bude, knězi, kterýž to obětuje, přináležeti bude. ¹⁰ Tolikéž všeliká oběť suchá olejem zadělaná aneb upražená, všechněm synům Aronovým přináležeti bude, a to jednomu jako druhému. ¹¹ Tento pak bude řád oběti pokojné, kterouž by obětoval Hospodinu: ¹² Jestliže by ji obětoval v oběti chvály, tedy obětovati bude v oběť chvály koláče nekvašené, olejem zadělané a oplatky nekvašené, olejem pomazané a mouku bělnou smaženou, s těmi koláči olejem zadělanými. ¹³ Mimo ty koláče také chléb kvašený obětovati bude oběť svou, v oběť chvály pokojných obětí svých. ¹⁴ A budeť obětovati z něho jeden pecník, ze vši té oběti Hospodinu oběť ku pozdvižení, a ten přináležeti bude tomu knězi, kterýž kropil krví té oběti pokojné. ¹⁵ Maso pak oběť, z té oběti chvály, jenž jest oběť pokojná, v den obětování jejího jedno bude, aniž co zůstane z něho do jitra. ¹⁶ Jestliže by pak z slibu aneb z dobré vůle obětoval oběť svou, tolikéž v den obětování jejího jedena bude; a jestliže by co zůstalo z toho, tedy na druhý den jísti se bude. ¹⁷ Jestliže by pak

co masa z té oběti zůstalo do třetího dne, ohněm spáleno bude. ¹⁸ Pakli by kdo předce jedl maso oběti pokojné dne třetího, nebudeť příjemný ten, kterýž ji obětoval, aniž přijata bude, ale ohavnost bude, a kdož by koli jedl je, ponese nepravost svou. ¹⁹ Též maso, kteréž by se dotklo něčeho nečistého, nebude jedeno, ale ohněm spáleno bude; maso pak jiné, kdož by koli čistý byl, bude moci jísti. ²⁰ Nebo člověk, kterýž by jedl maso z oběti pokojné, kteráž jest Hospodinu obětována, a byl by poškrvněný: tedy vyhlazen bude člověk ten z lidu svého. ²¹ A kdož by se dotkl něčeho nečistého, buďto nečistoty člověka, buď hovada nečistého aneb všeliké ohavnosti nečisté, a jedl by maso z oběti pokojné, kteráž jest Hospodinu posvěcena: tedy vyhlazen bude člověk ten z lidu svého. ²² Mluvil také Hospodin k Mojžíšovi, řka: ²³ Mluv k synům Izraelským a rci jim: Žádného tuku z vola, aneb z ovce, aneb z kozy nebudete jísti. ²⁴ Ačkoli tuk mrtvého a tuk udáveného hovada může užíván býti k všeliké potřebě, ale jísti ho nikoli nebudete. ²⁵ Nebo kdož by koli jedl tuk z hovada, kteréž obětovati bude člověk v obět ohnivou Hospodinu, vyhlazen bude člověk ten, kterýž jedl, z lidu svého. ²⁶ Tolikéž krve žádné jísti nebudete ve všech příbytcích svých, buď z ptactva, buď z hovada. ²⁷ Všeliký člověk, kterýž by jedl jakou krev, vyhlazen bude z lidu svého. ²⁸ Mluvil opět Hospodin k Mojžíšovi, řka: ²⁹ Mluv k synům Izraelským a rci: Kdož by obětoval obět svou pokojnou Hospodinu, on sám přinese obět svou Hospodinu z obětí pokojných svých. ³⁰ Ruce jeho obětovati budou obět ohnivou Hospodinu. Tuk s hrudím přinese, a hrudí aby bylo v obět sem i tam obracení před Hospodinem. ³¹ Páliti pak bude kněz tuk na oltáři, ale hrudí to zůstane Aronovi i synům jeho. ³² A plece pravé dáte knězi ku pozdvižení z obětí pokojných vašich. ³³ Kdožkoli z synů

Aronových obětovati bude krev obětí pokojných a tuk, tomu se dostane plece pravé na díl jeho. ³⁴ Nebo hrudí sem i tam obracení a plece vzhůru pozdvižení vzal jsem od synů Izraelských z obětí pokojných jejich, a dal jsem je Aronovi knězi i synům jeho právem věčným od synů Izraelských. ³⁵ Toť jest díl pomazání Aronova, a pomazání synů jeho z ohnivých obětí Hospodinových, ode dne toho, v kterémž jim přistoupiti rozkázal k vykonávání kněžství Hospodinu, ³⁶ Kterýž přikázal Hospodin, aby jim ode dne, v kterémž jich pomazal, dáván byl od synů Izraelských právem věčným po rodech jejich. ³⁷ Tenť jest řád oběti zápalné, oběti suché, oběti za hřích, oběti za vinu, a posvěcování i obětí pokojných, ³⁸ Kteréž přikázal Hospodin Mojžíšovi na hoře Sinai toho dne, když přikázal synům Izraelským, aby obětovali oběti své Hospodinu na poušti Sinai.

8

¹ I mluvil Hospodin k Mojžíšovi, řka: ² Vezmi Arona a syny jeho s ním, i roucha jejich a olej pomazání, též volka k oběti za hřích, a dva skopce, a koš s přesnými chleby, ³ A shromažď všecko množství ke dveřím stánku úmluvy. ⁴ I učinil Mojžíš, jakž přikázal jemu Hospodin, a shromáždilo se všecko množství ke dveřím stánku úmluvy. ⁵ Tedy řekl Mojžíš tomu množství: Totoť jest to slovo, kteréž přikázal vykonati Hospodin. ⁶ A rozkázav přistoupiti Mojžíš Aronovi a synům jeho, umyl je vodou. ⁷ A oblékl jej v sukni a přepásal ho pasem, a oděv ho pláštěm, dal náramenník svrchu na něj, a připásal jej pasem náramenníka a otáhl ho jím. ⁸ A vložil na něj náprsník, do něhožto dal urim a thumim. ⁹ Potom vstavil čepici na hlavu jeho; a dal na čepici jeho po předu plech zlatý, korunu svatou, jakož přikázal Hospodin Mojžíšovi. ¹⁰ Vzal také Mojžíš olej

pomazání a pomazal přibýtku i všech věcí, kteréž byly v něm, a posvětil jich. ¹¹ A pokropil jím oltáře sedmkrát, a pomazal oltáře i všeho nádobí jeho, též umyvadla i s podstavkem jeho, aby to všecko posvěceno bylo. ¹² Vлил také oleje pomazání na hlavu Aronovu, a pomazal ho ku posvěcení jeho. ¹³ Rozkázal také Mojžíš přistoupiti synům Aronovým, a zobláčel je v sukně, a opásal je pasem, a vstavil na ně klobouky, jakož byl přikázal Hospodin jemu. ¹⁴ A přivedl volka k oběti za hřích, i položil Aron a synové jeho ruce své na hlavu volka oběti za hřích. ¹⁵ I zabil jej a vzal krev jeho, a pomazal rohů oltáře vůkol prstem svým, a tak očistil oltář. Ostatek pak krve vylil k spodku oltáře a posvětil ho k očišťování na něm. ¹⁶ Vzal také všecken tuk, kterýž byl na střevách, a branici s jater a obě ledvinky i tuk jejich, a pálil to Mojžíš na oltáři. ¹⁷ Volka pak toho i kůži jeho, i maso jeho, i lejna jeho spálil ohněm vně za stany, jakož byl přikázal Hospodin Mojžíšovi. ¹⁸ Potom přivedl skopce oběti zápalné, a položil Aron i synové jeho ruce své na hlavu toho skopce. ¹⁹ I zabil jej, a pokropil Mojžíš krví oltáře po vrchu vůkol. ²⁰ Skopce také rozsekal na kusy jeho, a pálil Mojžíš hlavu, kusy i tuk. ²¹ Střeva pak a nohy vymyl vodou, a tak spálil Mojžíš všeho skopce na oltáři. I byl zápal u vůni líbeznou, oběť ohnivá Hospodinu, jakož přikázal Hospodin Mojžíšovi. ²² Rozkázal také přivésti skopce druhého, skopce posvěcení, a položil Aron i synové jeho ruce své na hlavu skopce. ²³ I zabil jej, a vzav Mojžíš krve jeho, pomazal jí konce pravého ucha Aronova a palce ruky jeho pravé, i palce nohy jeho pravé. ²⁴ Tolikéž synům Aronovým rozkázav přistoupiti, pomazal kraje ucha jejich pravého a palce ruky jejich pravé, též palce nohy jejich pravé, a vykropil krev na oltář svrchu vůkol. ²⁵ Potom vzal tuk a ocas i všecken tuk příkrývající droby a branici s jater, též obě dvě ledvinky i tuk jejich

i plece pravé. ²⁶ Také z koše přesných chlebů, kteříž byli před Hospodinem, vzal jeden koláč přesný a jeden pecník chleba s olejem a jeden oplatek, a položil to s tukem a s plecem pravým. ²⁷ A dal to všecko v ruce Aronovy a v ruce synů jeho, rozkázav obracet sem i tam v obět obracení před Hospodinem. ²⁸ Potom vzav z rukou jejich, pálil to na oltáři v zápal. Posvěcení toto jest u vůni rozkošnou, obět ohnivá Hospodinu. ²⁹ Vzal také Mojžíš hrudí a obracel je sem i tam v obět obracení před Hospodinem; a z skopce posvěcení dostal se Mojžíšovi díl, jakož mu byl přikázal Hospodin. ³⁰ Vzal také Mojžíš oleje pomazání a krve, kteráž byla na oltáři, a pokropil Arona i roucha jeho, též synů Aronových a roucha jejich s ním. A tak posvětil Arona i roucha jeho, též synů jeho i roucha jejich s ním. ³¹ I řekl Mojžíš Aronovi a synům jeho: Vařte to maso u dveří stánku úmluvy, a jezte je tu, i chléb, kterýž jest v koši posvěcení, jakož jsem přikázal, řka: Aron a synové jeho jísti budou je. ³² Což by pak zůstalo masa i chleba toho, ohněm to spálíte. ³³ A ze dveří stánku úmluvy za sedm dní nevycházejte až do dne, v kterémž by se vyplnili dnové svěcení vašeho; nebo za sedm dní posvěcovány budou ruce vaše. ³⁴ Jakož se stalo dnešní den, tak přikázal Hospodin činiti k očištění vašemu. ³⁵ Protož u dveří stánku úmluvy zůstanete ve dne i v noci za sedm dní, a ostríhati budete nařízení Hospodinova, abyste nezemřeli; nebo tak mi jest přikázáno. ³⁶ Učinil tedy Aron i synové jeho všechny věci, kteréž přikázal Hospodin skrze Mojžíše.

9

¹ Stalo se pak dne osmého, povolal Mojžíš Arona a synů jeho i starších Izraelských. ² I řekl Aronovi: Vezmi sobě tele k oběti za hřích, a skopce k oběti zápalné, obé bez poškrvny, a obětuj před Hospodinem. ³ K synům pak

Izraelským mluviti budeš, řka: Vezměte kozla k oběti za hřích, a tele a beránka, roční, bez vady, k oběti zápalné, ⁴ Vola také a skopce k oběti pokojné, abyste obětovali před Hospodinem, a obět suchou zadělanou olejem; nebo dnes se vám ukáže Hospodin. ⁵ Tedy vzali ty věci, kteréž přikázal Mojžíš před stánkem úmluvy, a přistoupivši všechno shromáždění, stáli před Hospodinem. ⁶ I řekl Mojžíš: Toto jest ta věc, kterouž přikázal Hospodin. Vykonejtež ji, a ukáže se vám sláva Hospodinova. ⁷ Aronovi pak řekl Mojžíš: Přístup k oltáři a obětuj obět za hřích svůj, a obět zápalnou svou k vykonání očištění za sebe i za lid tento; obětuj také obět lidu všeho, a učin očištění za ně, jakož přikázal Hospodin. ⁸ Přistoupiv tedy Aron k oltáři, zabil tele své k oběti za hřích. ⁹ I dali mu synové Aronovi krev. Kterýžto omočiv prst svůj ve krvi, pomazal rohů oltáře, ostatek pak krve vylil k spodku oltáře. ¹⁰ Ale tuk a ledvinky, i branici s jater té oběti za hřích páčil na oltáři, jakož byl přikázal Hospodin Mojžíšovi. ¹¹ Maso pak s kůží spálil vně za stany. ¹² Zabil také obět zápalnou. I podali mu synové Aronovi krve, kterouž pokropil po vrchu oltáře vůkol. ¹³ Podali jemu také i oběti zápalné s kusy jejími i hlavy její, a páčil ji na oltáři. ¹⁴ A vymyv střeva i nohy její, páčil je s obětí zápalnou na oltáři. ¹⁵ Obětoval také obět všeho lidu. A vzav kozla oběti za hřích, kterýž byl všeho lidu, zabil jej a obětoval ho za hřích jako i prvního. ¹⁶ Obětoval též obět zápalnou a učinil ji vedlé obyčeje. ¹⁷ Tolikéž i obět suchou obětoval, a vzav plnou hrst z ní, páčil to na oltáři, mimo obět zápalnou jitřní. ¹⁸ Zabil ještě i vola a skopce k oběti pokojné, kteráž byla za lid. I podali mu synové Aronovi krve, kterouž pokropil oltáře po vrchu vůkol. ¹⁹ Dali jemu také tuk z vola a z skopce ocas, a tuk příkrývající střeva i ledvinky a branici s jater. ²⁰ A položili vcecken tuk na hrudí; i páčil ten tuk na oltáři. ²¹ Hrudí

pak a plece pravé obracel sem i tam Aron v obět obracení před Hospodinem, jakož byl přikázal Mojžíšovi. ²² Potom Aron pozdvihna rukou svých k lidu, dal jim požehnání, a sstoupil od obětování oběti za hřích a oběti zápalné i oběti pokojné. ²³ Tedy všel Mojžíš s Aronem do stánku úmluvy; a když vycházeli z něho, požehnání dávali lidu. I ukázala se sláva Hospodinova všemu lidu. ²⁴ Nebo sstoupil oheň od tváři Hospodina, a spálil na oltáři obět zápalnou i všecken tuk. Což když uzřel veškereň lid, zkríkli a padli na tváři své.

10

¹ Synové pak Aronovi Nádab a Abiu, vzavše jeden každý kadidlnici svou, dali do nich oheň a položili na něj kadidlo, a obětovali před Hospodinem oheň cizí, čehož jim byl nepřikázal. ² Protož sstoupiv oheň od Hospodina, spálil je; a zemřeli tu před Hospodinem. ³ I řekl Mojžíš Aronovi: Toť jest, což mluvil Hospodin, řka: V těch, kteříž přistupují ke mně, posvěcen budu, a před obličejem všeho lidu oslaven budu. I mlčel Aron. ⁴ Tedy povolal Mojžíš Mizaele a Elizafana, synů Uziele, strýce Aronova, a řekl jim: Podťte a vynesťte bratří své od svatyně ven za stany. ⁵ I přišli a vynesli je v sukních jejich ven za stany, jakž byl rozkázal Mojžíš. ⁶ Mluvil pak Mojžíš Aronovi, Eleazarovi a Itamarovi, synům jeho: Hlav svých neodkrývejte a roucha svého neroztrhujte, abyste nezemřeli, a aby se Bůh na všechno množství nerozžněval; ale bratří vaši, všechna rodina Izraelská, budou plakati nad tím spálením, kteréž uvedl Hospodin. ⁷ Vy pak ze dveří stánku úmluvy nevycházejte, abyste nezemřeli; nebo olej pomazání Hospodinova jest na vás. I učinili vedlé rozkázání Mojžíšova. ⁸ Mluvil také Hospodin Aronovi, řka: ⁹ Vína a nápoje opojného nebudeš píti, ty ani synové

tvoji s tebou, kdyžkoli budete míti vcházeti do stánku úmluvy, abyste nezemřeli, (ustanovení věčné to bude po rodech vašich); ¹⁰ Také abyste rozeznati mohli mezi svatým a neposvěceným, a mezi čistým a nečistým; ¹¹ Též abyste učili syny Izraelské všechněm ustanovením, kteráž mluvil Hospodin k nim skrze Mojžíše. ¹² Mluvil pak Mojžíš Aronovi, Eleazarovi a Itamarovi, synům jeho, kteříž živi zůstali: Vezměte oběť suchou, kteráž zůstala z ohnivých obětí Hospodinových, a jezte ji s přesnicemi u oltáře; nebo svatá svatých jest. ¹³ Protož jísti budete ji na místě svatém, nebo to jest právo tvé a právo synů tvých z ohnivých obětí Hospodinových; tak zajisté jest mi přikázáno. ¹⁴ Hrudí pak sem i tam obracení, a plece vznášení jísti budete na místě čistém, ty i synové tvoji, i dcery tvé s tebou; nebo to právem tobě a synům tvým dáno jest z pokojných obětí synů Izraelských. ¹⁵ Plece vzhůru vznášení a hrudí sem i tam obracení s oběťmi ohnivými tuků, kteréž přinesou, aby sem i tam obracíno bylo, tak jako oběť obracení před Hospodinem, bude tobě i synům tvým s tebou právem věčným, jakož přikázal Hospodin. ¹⁶ Mojžíš pak hledal pilně kozla k oběti za hřích, a hle, již spálen byl. Tedy rozhněval se na Eleazara a Itamara, syny Aronovy pozůstalé, a řekl: ¹⁷ Pročež jste nejedli oběti za hřích na místě svatém? Nebo svatá svatých byla, poněvadž ji dal vám, abyste nesli nepravost všeho množství k očištění jejich před Hospodinem. ¹⁸ A hle, ani krev její není vnesena do vnitřku svatyně. Jísti jste měli ji v svatyni, jakož jsem byl přikázal. ¹⁹ Tedy odpověděl Aron Mojžíšovi: Aj, dnes obětovali oběť svou za hřích a oběť svou zápalnou před Hospodinem, ale přihodila se mně taková věc, že, kdybych byl jedl oběť za hřích dnes, zdali by se to líbilo Hospodinu? ²⁰ Což když uslyšel Mojžíš, přestal na tom.

11

¹ I mluvil Hospodin Mojžíšovi a Aronovi, řka jim:
² Mluvte k synům Izraelským, řkouce: Tito jsou živoči-
chové, kteréž jísti budete ze všech hověd, kteráž jsou na
zemi: ³ Všelike hovědo, kteréž má kopyta rozdělená, tak
aby rozdvojená byla, a přežívá, jísti budete. ⁴ A však z
těch, kteráž přežívají, a z těch, kteráž kopyta rozdělená
mají, nebudete jísti, jako velblouda; nebo ač přežívá,
ale kopyta rozděleného nemá, nečistý vám bude. ⁵ Ani
králíka, kterýž ač přežívá, ale kopyta rozděleného nemá,
nečistý vám bude. ⁶ Ani zajíce; nebo ač přežívá, ale kopyta
rozděleného nemá, nečistý vám bude. ⁷ Tolikéž ani svině;
nebo ač má rozdělené kopyto, tak že se rozdvojuje, ale
nepřežívá, nečistá bude vám. ⁸ Masa jejich nebudete
jísti, ani těla jejich mrtvého se dotýkati, nečistá budou
vám. ⁹ Ze všech pak živočichů, kteříž u vodách jsou, tyto
jísti budete: Všecko, což má plejtvý a šupiny u vodách
mořských i v řekách, jísti budete. ¹⁰ Všecko pak, což nemá
plejtví a šupin v moři i v řekách, buď jakýkoli hmyz vodný,
aneb jakákoli duše živá u vodách, ohavností bude vám.
¹¹ A tak v ohavnosti vám budou, abyste masa jejich nejedli
a těla jejich v ohyzdnosti měli. ¹² Což tedy nemá plejtví a
šupin u vodách, to v ohavnosti míti budete. ¹³ Z ptactva
pak tyto v ohavnosti míti budete, jichžto nebudete jísti,
nebo ohavnost jsou, jako jest orel, noh a orlice mořská,
¹⁴ Též sup, káně a luňák vedlé pokolení svého, ¹⁵ A všeliký
krkavec vedlé pokolení svého, ¹⁶ Také pštros, sova, vodní
káně, a jestřáb vedlé pokolení svého, ¹⁷ A bukač, křehař
a kalous, ¹⁸ A porfirián, pelikán a labut, ¹⁹ Též čáp a ka-
landra vedlé pokolení svého, dedek a netopýř. ²⁰ Všelický
zeměplaz křídla mající, kterýž na čtyřech nohách chodí, v
ohavnosti míti budete. ²¹ A však ze všelikého zeměplazu
křídla majícího, kterýž na čtyřech nohách chodí, jísti

budete ty, kteříž mají stehénka na nohách svých, aby skákali na nich po zemi. ²² Titoť pak jsou, kteréž jísti budete: Arbes vedlé pokolení svého, sálem vedlé pokolení svého, chargol vedlé pokolení svého, a chagab vedlé pokolení svého. ²³ Jiný pak zeměplaz všeliký křídla mající, kterýž na čtyřech nohách chodí, v ohavnosti míti budete. ²⁴ Nebo těmi byste se poškrňovali. Protož kdož by se koli dotkl těla jich, nečistý bude až do večera. ²⁵ A kdož by koli nesl těla jich, zpěřeť roucho své a nečistý bude až do večera. ²⁶ Všeliké hovado, kteréž má rozdělené kopyto, ale není rozdvojené, a nepřežívá, nečisté vám bude. Kdož by koli jeho se dotekl, nečistý bude. ²⁷ A cožkoli chodí na tlapách svých ze všech hovad čtvernohých, nečisté bude vám. Kdož by koli dotkl se těl jejich, nečistý bude až do večera. ²⁸ A kdož by koli nesl těla jejich, zpěře roucha svá a nečistý bude až do večera; nebo nečistá jsou vám. ²⁹ Také i toto vám nečisté bude mezi zeměplazy, kteříž lezou po zemi: Kolčava a myš a žába, každé vedlé pokolení svého; ³⁰ Též ježek a ještěrka, hlemejžd', štír a krtice. ³¹ Tyto věci nečisté vám budou ze všelijakého zeměplazu. Kdož by se koli dotkl jich mrtvých, nečistý bude až do večera. ³² A všeliká věc, na kterouž by padlo něco z těch již mrtvých těl, nečistá bude, buď nádoba dřevěná, neb roucho, neb kůže, aneb pytel. A všeliká nádoba, kteréž se k dílu nějakému užívá, do vody vložena bude a nečistá zůstane až do večera, potom čistá bude. ³³ Všeliká pak nádoba hliněná, do níž by něco toho upadlo, i což by koli v ní bylo, nečisté bude, ona pak rozražena bude. ³⁴ Všeliký také pokrm, jehož se užívá, jestliže by na něj voda vylita byla, nečistý bude; a všeliký nápoj ku pití příhodný v každé nádobě nečisté bude nečistý. ³⁵ A všecko, na čem by něco z těla jejich upadlo, nečisté bude. Pec a kotliště zbořeno bude, nebo nečisté jest; protož za nečisté je míti budete.

³⁶ Ale studnice a čisterna, i všeliké shromáždění vod, čistá budou; však což by se dotklo umrliny jejich, nečisté bude. ³⁷ Jestliže by pak něco z mrchy jejich upadlo na některé semeno, kteréž síti obyčej jest, čisté bude. ³⁸ Ale když by polito bylo vodou semeno, a potom padlo by něco z umrliny jejich na ně, nečisté bude vám. ³⁹ Jestliže by umřelo hovado z těch, kteráž vám jsou ku pokrmu, kdož by se koli mrchy jeho dotkl, nečistý bude až do večera. ⁴⁰ Kdo by jedl z těla toho, zpéřeť roucha svá a nečistý bude až do večera. Také i ten, kterýž by vynesl tu mrchu, zpéře roucha svá, a nečistý bude až do večera. ⁴¹ Tolikéž všeliký zeměplaz, kterýž se plazí po zemi, v ohavnosti bude vám; nebudete ho jísti. ⁴² Ničeho, což se plazí na prsech, aneb cožkoli čtvermo leze, aneb více má noh, ze všeho zeměplazu, kterýž se plazí po zemi, nebudete jísti nebo jsou ohavnost. ⁴³ Nezhavujtež duší svých žádným zeměplazem, kterýž se plazí, a nepoškrvňujte se jimi, abyste nečistí nebyli učiněni skrze ně. ⁴⁴ Nebo já jsem Hospodin Bůh váš; protož posvěťtež se, a svatí buďte, nebo já svatý jsem, a nepošvrňujte duší svých žádným zeměplazem, kterýž se plazí po zemi. ⁴⁵ Nebo já jsem Hospodin, kterýž jsem vás vyvedl z země Egyptské, abych vám byl za Boha; protož svatí buďte, nebo já jsem svatý. ⁴⁶ Toť jest právo strany hovada, ptactva a všeliké duše živé, kteráž se hýbe u vodách, a každé duše živé, kteráž se plazí na zemi, ⁴⁷ Aby rozdíl činěn byl mezi nečistým a čistým, a mezi živočichy, kteříž se mají jísti, a mezi živočichy, kteříž se nemají jísti.

12

¹ I mluvil Hospodin k Mojžíšovi, řka: ² Mluv synům Izraelským a rci: Žena počnuc, porodí-li pacholíka, nečistá bude za sedm dní; podlé počtu dnů, v nichž

odděluje se pro nemoc svou, nečistá bude. ³ Potom dne osmého obřezáno bude tělo neobřízky jeho. ⁴ Ona pak ještě za třiceti a tři dni zůstávati bude v očišťování se od krve. Nižádné věci svaté se nedotkne a k svatyni nepůjde, dokudž se nevyplní dnové očištění jejího. ⁵ Pakli děvečku porodí, nečistá bude za dvě neděle vedlé nečistoty oddělení svého, a šedesáte šest dní zůstávati bude v očištění od krve. ⁶ Když pak vyplní se dnové očištění jejího po synu aneb po dceři, přinese beránka ročního na obět zápalnou, a holoubátko aneb hrdličku na obět za hřích, ke dveřím stánku úmluvy, knězi. ⁷ Kterýž obětovati ji bude před Hospodinem, a očistí ji, a tak očištěna bude od toku krve své. Ten jest zákon té, kteráž porodila pacholík aneb děvečku. ⁸ Pakli nebude moci býti s beránka, tedy vezme dvě hrdličátek, aneb dvě holoubátek, jedno v obět zápalnou a druhé v obět za hřích. I očistí ji kněz, a tak čistá bude.

13

¹ Mluvil také Hospodin Mojžíšovi a Aronovi, řka: ² Ělověk ješto by na kůži těla jeho byla nějaká oteklina aneb prašivina, aneb poškrvna pobělavá, a bylo by na kůži těla jeho něco podobného k ráně malomocenství: tedy přiveden bude k Aronovi knězi, aneb k některému z synů jeho kněží. ³ I pohledí kněz na ránu, kteráž jest na kůži těla jeho. Jestliže chlupové na té ráně zbělejí, a ta rána bude-li na pohledění hlubší nežli jiná kůže těla jeho, rána malomocenství jest. Když tedy spatří ji kněz, za nečistého vyhlásí jej. ⁴ Pakli by poškrvna pobělavá byla na kůži těla jeho, a rána ta nebyla by hlubší nežli jiná kůže, a chlupové její nezběleli by: tedy rozkáže zavřítí kněz majícího takovou ránu za sedm dní. ⁵ Potom pohledí na něj kněz v den sedmý, a jestli rána ta zůstává tak

před očima jeho a nerozmáhá se po kůži: tedy rozkáže ho zavřítí kněz po druhé za sedm dní. ⁶ I pohledí na ni kněz v den sedmý po druhé, a jestliže ta rána pozčernalá bude, a nerozmohla by se po kůži: tedy za čistého vyhlásí ho kněz, nebo prašivina jest. I zpěře roucha svá a čistý bude. ⁷ Pakliť by se dále rozmohla ta prašivina po kůži jeho, již po ukázání se knězi k očištění svému, tedy ukáže se znovu knězi. ⁸ I pohledí na něj kněz, a jestliže se rozmohla ta prašivina po kůži jeho, za nečistého vyhlásí jej kněz, nebo malomocenství jest. ⁹ Rána malomocenství když bude na člověku, přiveden bude k knězi. ¹⁰ I pohledí na něj kněz, a bude-li oteklina bílá na kůži, až by učinila chlupy bílé, byť pak i zdravé maso bylo na té oteklině: ¹¹ Malomocenství zastaralé jest na kůži těla jeho. Protož za nečistého vyhlásí jej kněz, a nedá ho zavřítí, nebo zjevně nečistý jest. ¹² Jestliže by se pak vylilo malomocenství po kůži, a přikrylo by malomocenství všecku kůži nemocného, od hlavy jeho až do noh jeho, všudy kdež by kněz očima viděti mohl: ¹³ I pohledí na něj kněz, a přikrylo-li by malomocenství všecko tělo jeho, tedy za čistého vyhlásí nemocného. Nebo všechna ta rána v bělost se změnila, protože čistý jest. ¹⁴ Ale kdykoli ukáže se na ní živé maso, nečistý bude. ¹⁵ I pohledí kněz na to živé maso a vyhlásí jej za nečistého, nebo to maso živé nečisté jest, malomocenství jest. ¹⁶ Když by pak odešlo zase maso živé a změnilo by se v bělost, tedy přijde k knězi. ¹⁷ A vida kněz, že obrátila se rána ta v bělost, za čistou vyhlásí ji; čistá jest. ¹⁸ Když by pak byl na kůži těla vřed, a byl by zhojen, ¹⁹ Byla-li by na místě vředu toho oteklina bílá, aneb poškrvna pobělavá a náryšavá, tedy ukázána bude knězi. ²⁰ A vida kněz, že na pohledění to místo jest nižší nežli jiná kůže, a chlupové na něm by zběleli, za nečistého vyhlásí jej kněz. Rána malomocenství jest, kteráž na

vředu vyrostla. ²¹ Pakli, když pohledí na ni kněz, uzří, že chlupové nezběleli na něm, a není nižší nežli jiná kůže, ale že jest pozčernalé místo, tedy zavře ho kněz za sedm dní. ²² Pakliž by šíře se rozmáhala po kůži, za nečistého vyhlásí jej kněz; rána malomocenství jest. ²³ Pakli by ta poškrvna pobělavá zůstávala na místě svém, a nerozmáhala by se, znamení toho vředu jest; protož za čistého vyhlásí jej kněz. ²⁴ Tělo, na jehož kůži byla by spálenina od ohně, a po zhojení té spáleniny zůstala by poškrvna pobělavá a náryšavá, anebo bílá toliko: ²⁵ Pohledí na ni kněz, a jestliže chlupové na ní zběleli, a lsknou se, způsob také její jest hlubší nežli jiné kůže vůkol: malomocenství jest, kteréž zrostlo na spálenině; protož za nečistého vyhlásí jej kněz, nebo rána malomocenství jest. ²⁶ Pakli uzří kněz, an na poškrvně pobělavé není žádného chlupu bílého, a že nižší není nežli jiná kůže, ale že jest pozčernalá, poručí ho zavřítí kněz za sedm dní. ²⁷ I pohledí na ni kněz dne sedmého. Jestliže se více rozmohla po kůži, tedy za nečistého vyhlásí jej; nebo rána malomocenství jest. ²⁸ Pakli bělost lsknutá na svém místě zůstávati bude, a nerozmůže se po kůži, ale bude pozčernalá: zprýštění od spáleniny jest; za čistého vyhlásí jej kněz, nebo šrám spáleniny jest. ²⁹ Byla-li by pak rána na hlavě aneb na bradě muže neb ženy, ³⁰ Tedy pohledí kněz na tu ránu, a jestliže způsob její bude hlubší nežli jiná kůže, a bude na ní vlas prožlutlý a tenký: tedy za nečistého vyhlásí jej kněz, nebo poškrvna černá jest; malomocenství na hlavě aneb na bradě jest. ³¹ Když pak pohledí kněz na ránu poškrvny černé a uzří, že způsob její není hlubší nežli jiná kůže, a že není vlasu černého na ní: zavřítí dá kněz majícího ránu poškrvny černé za sedm dní. ³² I pohledí kněz na tu ránu dne sedmého, a aj, nerozmohla se ta poškrvna černá, a není vlasu žlutého na ní, a způsob té poškrvny černé

není hlubší nežli kůže: ³³ Tedy oholen bude člověk ten, ale poškrvny té černé nedá holiti. I dá zavříti kněz majícího tu poškrvnu za sedm dní po druhé. ³⁴ I pohledí kněz na poškrvnu černou dne sedmého, a jestliže se nerozmohla poškrvna černá dále po kůži, a místo její není-li hlubší nežli jiná kůže: za čistého vyhlásí ho kněz, i zpře roucha svá a čistý bude. ³⁵ Pakli by se dále rozmohla poškrvna ta černá po kůži, již po očištění jeho, ³⁶ Tedy pohledí na ni kněz, a uzří-li, že se dále rozmohla ta poškrvna černá po kůži, nebude více šetřiti vlasu žlutého; nečistý jest. ³⁷ Pakli poškrvna černá tak zůstává před očima jeho, a černý vlas vzrostl by na ní, tedy zhojena jest ta poškrvna černá; čistý jest, a za čistého vyhlásí jej kněz. ³⁸ Když by na kůži těla muže aneb ženy byly poškrvny, totiž poškrvny pobělavé, ³⁹ I pohledí kněz, a jestliže budou na kůži těla jejich poškrvny bílé, pozčernalé, tedy poškrvna bílá jest, kteráž na kůži zrostla; čistý jest. ⁴⁰ Muž, z jehož by hlavy vlasové slezli, lysý jest a čistý jest. ⁴¹ Jestliže pak po jedné straně obleze hlava jeho, nálýsý jest a čistý jest. ⁴² Pakli na té lysině, aneb na tom oblysení byla by rána bílá a ryšavá, tedy malomocenství zrostlo na lysině jeho, aneb na oblysení jeho. ⁴³ I pohledí na něj kněz, a uzří-li oteklinu rány bílou a ryšavou na lysině jeho, aneb na oblysení jeho, jako způsob malomocenství na kůži těla: ⁴⁴ Ělověk malomocný jest a nečistý jest. Bez meškání za nečistého vyhlásí jej kněz, nebo na hlavě jeho jest malomocenství jeho. ⁴⁵ Malomocný pak, na němž by ta rána byla, bude míti roucho roztržené a hlavu odkrytou a ústa zastřená, a Nečistý, nečistý jsem! volati bude. ⁴⁶ Po všechny dny, v nichž ta rána bude na něm, za nečistého jmín bude; nebo nečistý jest. Sám bydliti bude, vně za stany bude přebývání jeho. ⁴⁷ Když by pak na rouchu byla rána malomocenství, buď na rouchu soukenném aneb na

rouchu lněném, ⁴⁸ Buď na osnově aneb na outku ze lnu aneb z vlny, buď na kůži aneb na každé věci kožené, ⁴⁹ A byla by ta rána zelená neb náryšavá na rouchu aneb na kůži, aneb na osnově, aneb na outku, aneb na kterékoli nádobě kožené: rána malomocenství jest, ukázána bude knězi. ⁵⁰ I pohledí kněz na tu ránu, a dá zavřítí tu věc mající ránu za sedm dní. ⁵¹ A pohledě na tu ránu dne sedmého, uzří-li, že se dále rozmohla ta rána na rouchu, neb po osnově anebo po outku, aneb na kůži, k čemuž by jí koli užíváno bylo: rána ta malomocenství rozjídává jest, věc nečistá jest. ⁵² I spálí to roucho aneb osnovu, aneb outek z vlny neb ze lnu, aneb jakoukoli nádobu koženou, na níž by byla rána ta; nebo malomocenství škodlivé jest, protož ohněm spáleno bude. ⁵³ Pakli pohledě kněz, uzřel by, že se nerozmohla rána ta na rouchu, aneb na osnově, aneb na outku, aneb na kterékoli nádobě kožené: ⁵⁴ Rozkáže kněz, aby zeprali tu věc, na níž byla by rána, i káže ji zavřítí za sedm dní po druhé. ⁵⁵ I pohledí kněz po zeprání té věci na ránu. Jestliže nezměnila rána barvy své, byť se pak nerozmohla dále, předce nečistá jest. Ohněm spálíš ji; nebo rozjídává věc jest na vrchní neb spodní straně její. ⁵⁶ Pakli pohledě kněz, uzřel by, an pozčernala rána po zeprání svém, odtrhne ji od roucha aneb od kůže, aneb od osnovy, aneb od outku. ⁵⁷ Jestliže se pak ukáže ještě na rouchu aneb na osnově, aneb na outku, aneb na kterékoli nádobě kožené, malomocenství rozjídající se jest. Ohněm spálíš věc tu, na kteréž by ta rána byla. ⁵⁸ Roucho pak aneb osnovu, aneb outek, aneb kteroukoli nádobu koženou, když bys zepral, a odešla by od ní ta rána, ještě po druhé zpéřeš, a čisté bude. ⁵⁹ Tenť jest zákon o ráně malomocenství na rouchu soukenném aneb lněném, aneb na osnově, aneb na outku, aneb na kterékoli nádobě kožené, kterak má za čistou aneb za nečistou uznána býti.

14

¹ I mluvil Hospodin k Mojžíšovi, řka: ² Tento bude řád při malomocném v den očišťování jeho: K knězi přiveden bude. ³ I vyjde kněz ven z stanů a pohledí na něj, a uzří-li, že uzdravena jest rána malomocenství malomocného: ⁴ Rozkáže kněz tomu, kterýž se očišťuje, vzíti dva vrabce živé a čisté, a dřevo cedrové, a červec dvakrát barvený, a yzop. ⁵ I rozkáže kněz zabiti vrabce jednoho, a vycediti krev z něho do nádoby hliněné nad vodou živou. ⁶ A vezme vrabce živého a dřevo cedrové, též červec dvakrát barvený, a yzop, a omočí to všecko i s vrabcem živým ve krvi vrabce zabitého nad vodou živou. ⁷ Tedy pokropí toho, kterýž se očišťuje od malomocenství, sedmkrát, a za čistého jej vyhlásí, i pustí vrabce živého na pole. ⁸ Ten pak, kterýž se očišťuje, zpěře roucho své a oholí všechny vlasy své, umyje se vodou, a čistý bude. Potom vejde do tábora, a bydliti bude vně, nevcházaje do stanu svého za sedm dní. ⁹ Dne pak sedmého sholí všechny vlasy své, hlavu i bradu svou, i obočí své, a tak všechny vlasy své sholí; zpěře také roucha svá a tělo své umyje vodou, a tak očistí se. ¹⁰ Dne pak osmého vezme dva beránky bez poškrvny, a ovci jednu roční bez poškrvny, a tři desetiny efi mouky bělné k oběti suché, olejem zadělané, a oleje jednu mírku. ¹¹ Kněz pak, kterýž očišťuje, postaví toho člověka očišťujícího se s těmi věcmi před Hospodinem u dveří stánku úmluvy. ¹² I vezme kněz beránka jednoho, kteréhožto obětovati bude v obět za hřích, a mírku oleje, a obracetí bude tím sem i tam v obět obracení před Hospodinem. ¹³ A zabije beránka toho na místě, kdež se zabijí obět za hřích a obět zápalná, totiž na místě svatém; nebo jakož obět za hřích, tak obět za vinu knězi přináleží, svatá svatých jest. ¹⁴ I vezme kněz krve z oběti za hřích, a pomaže jí kraje ucha pravého člověka toho, kterýž se

očišťuje, a palce ruky jeho pravé, a palce nohy jeho pravé. ¹⁵ Vezme také kněz z té mírky oleje, a naleje na ruku svou levou. ¹⁶ A omoče prst svůj pravý v tom oleji, kterýž má na ruce své levé, pokropí z něho prstem svým sedmkrát před Hospodinem. ¹⁷ Z ostatku pak oleje toho, kterýž má na ruce své, pomaže kněz kraje ucha pravého člověka toho, kterýž se očišťuje, a palce pravé ruky jeho, a palce pravé nohy jeho, na krev oběti za vinu. ¹⁸ Což pak zůstane oleje, kterýž jest v ruce kněze, pomaže tím hlavy toho, kterýž se očišťuje; a tak očistí jej kněz před Hospodinem. ¹⁹ Učiní také kněz obět za hřích, a očistí očišťujícího se od nečistoty jeho. A potom zabije obět zápalnou. ²⁰ I bude obětovati kněz tu obět zápalnou, i obět suchou na oltáři; a tak očistí jej, i bude čistý. ²¹ Jestliže pak bude chudý, tak že by s to býti nemohl, tedy vezme jednoho beránka v obět za provinění, k obracení jí sem i tam pro očištění své, a desátý díl mouky bělné olejem zadělané k oběti suché, a mírku oleje, ²² Též dvě hrdličky aneb dvě holoubátek, kteréž by mohl míti, a bude jedno v obět za hřích, a druhé v obět zápalnou. ²³ I přinese je v osmý den očišťování svého knězi, ke dveřům stánku úmluvy před Hospodina. ²⁴ Tedy kněz vezma beránka oběti za vinu a mírku oleje, obraceti je bude sem i tam v obět obracení před Hospodinem. ²⁵ I zabije beránka oběti za provinění, a vezma krve z oběti za provinění, pomaže jí kraje ucha pravého člověka toho, kterýž se očišťuje, a palce ruky jeho pravé, a palce nohy jeho pravé. ²⁶ Oleje také naleje kněz na ruku svou levou. ²⁷ A omoče prst svůj pravý v oleji, kterýž bude na ruce jeho levé, pokropí jím sedmkrát před Hospodinem. ²⁸ Pomaže také kněz olejem, kterýž má na ruce své, kraje ucha pravého toho, kdož se čistí, a palce pravé ruky jeho, a palce pravé nohy jeho, na místě krve z oběti za vinu. ²⁹ Což pak zůstává oleje, kterýž jest v ruce

kněze, pomaže jím hlavy toho, kterýž se očišťuje; a tak očistí jej před Hospodinem. ³⁰ Tolikéž učiní i s hrdličkou jednou aneb s holoubátkem z těch, kteréž zjednati mohl. ³¹ Z těch, kterýchž dostati mohl, obětovati bude jedno za hřích a druhé v obět zápalnou s obětí suchou; a tak očistí kněz očišťujícího se před Hospodinem. ³² Ten jest zákon toho, na komž by se ukázala rána malomocenství, a kterýž by nemohl býti s ty věci k očištění svému přínáležitě. ³³ I mluvil Hospodin Mojžíšovi a Aronovi, řka: ³⁴ Když vejdete do země Kananejské, kterouž já vám za dědictví dávám, a dopustil bych ránu malomocenství na některý dům země, kterouž vládnouti budete, ³⁵ Tedy přijde hospodář domu a oznámí knězi řka: Zdá mi se, jako by byla rána malomocenství na domě. ³⁶ I rozkáže kněz vyprázdniti dům, dříve než by všel do něho hleděti na tu ránu, aby nebylo poškrvněno něco z těch věcí, kteréž v domě jsou. Potom pak vejde, aby pohleděl na ten dům. ³⁷ Tedy vida ránu tu, uzří-li, že rána jest na stěnách domu, totiž důlkové názelení aneb náčervení, a na pohledění jsou nižší než stěna jinde: ³⁸ Vyjde kněz z domu toho ke dveřím jeho, a dá zavřítí dům ten za sedm dní. ³⁹ A v den sedmý navrátí se kněz, a uzří-li, ano se rozmohla rána na stěnách domu toho: ⁴⁰ Rozkáže vynítí kamení, na němž by rána taková byla, a vyvrci je ven za město na místo nečisté. ⁴¹ Dům pak rozkáže vystrouhati vnitř všudy vůkol; a vysypou prach ten, kterýž sstrouhali, vně za městem na místo nečisté. ⁴² A vezmouce jiné kamení, vyplní jím místo onoho kamení; tolikéž hlíny jiné vezmouce, vymaže dům. ⁴³ Pakliž by se navrátila rána, a vzrostla by v tom domě po vyvržení kamení a vystrouhání domu, i po vymazání jeho, ⁴⁴ Tedy vejda kněz, uzří-li, an se rozmohla rána v domě, malomocenství rozjídající se jest v tom domě, nečistý jest. ⁴⁵ I rozboří ten dům a kamení jeho, i dříví jeho, a

všecko mazání domu toho, a vynosí ven za město na místo nečisté. ⁴⁶ Jestliže by pak kdo všel do domu toho v ten čas, když zavřín byl, nečistý bude až do večera. ⁴⁷ A jestliže by kdo spal v tom domě, zpěře roucha svá; tolikéž jestliže by kdo jedl v tom domě, zpěře roucha svá. ⁴⁸ Jestliže by pak kněz vejda tam, uzřel, že se nerozmohla rána v domě po obnovení jeho, tedy za čistý vyhlásí dům ten; nebo uzdravena jest rána jeho. ⁴⁹ A vezma k očištění domu toho dva vrabce a dřevo cedrové, a červec dvakrát barvený a yzop, ⁵⁰ I zabije vrabce jednoho, a vycedí krev do nádoby hliněné nad vodou živou. ⁵¹ A vezme dřevo cedrové a yzop, a červec dvakrát barvený, a vrabce živého, omočí to všecko ve krvi vrabce zabitého a u vodě živé, a pokropí domu toho sedmkrát. ⁵² A tak když očistí dům ten krví vrabce a vodou živou a ptákem živým, dřevem cedrovým, yzopem a červcem dvakrát barveným: ⁵³ Vypustí ven vrabce živého z města na pole, a očistí dům ten, i budeť čistý. ⁵⁴ Ten jest zákon o všeliké ráně malomocenství a poškrvny černé, ⁵⁵ A malomocenství roucha i domu, ⁵⁶ I otekliny, prašiviny a poškrvny pobělavé, ⁵⁷ K ukázání, kdy jest kdo čistý, aneb kdy jest kdo nečistý. Tenť jest zákon malomocenství.

15

¹ Mluvil pak Hospodin Mojžíšovi a Aronovi, řka: ² Mluvte synům Izraelským a rcete jim: Když by který muž trpěl tok semene z těla svého, nečistý bude. ³ Tato pak bude nečistota jeho v toku jeho: Jestliže vypěňuje tělo jeho tok svůj, aneb že by se zastavil tok v těle jeho, nečistota jeho jest. ⁴ Každé lůže, na němž by ležel, kdož má tok semene, nečisté bude; a všecko, na čemž by seděl, nečisté bude. ⁵ A kdož by se dotekl lůže jeho, zpěře roucha svá, a umyje se vodou, a bude nečistý až do večera. ⁶ A

kdo by sedl na to, na čemž seděl ten, kdož má tok semene, zpěře roucha svá, a umyje se vodou, i bude nečistý až do večera. ⁷ Jestliže by se kdo dotekl těla trpícího tok semene, zpěře roucha svá, a umyje se vodou, i bude nečistý až do večera. ⁸ A jestliže by ten, kdož trpí tok semene, plinul na čistého, zpěře roucha svá, a umyje se vodou, i bude nečistý až do večera. ⁹ Každé sedlo, na němž by seděl ten, kdož má tok semene, nečisté bude. ¹⁰ A kdož by koli dotekl se něčeho, což bylo pod ním, nečistý bude až do večera; a kdož by co z toho nesl, zpěře roucha svá, a umyje se vodou, a bude nečistý až do večera. ¹¹ Kohož by se pak dotekl ten, kdož má tok semene, a neumyl rukou svých vodou, zpěře roucha svá, a umyje se vodou, i bude nečistý až do večera. ¹² Nádoba hliněná, kteréž by se dotekl ten, kdo má tok semene, bude rozbita, a každá nádoba dřevěná vodou vymyta bude. ¹³ Když by pak očištěn byl ten, kdož tok semene trpěl, od toku svého, sečte sedm dní po svém očištění, a zpěře roucha svá, a vodou živou zmyje tělo své, i bude čist. ¹⁴ Potom dne osmého vezme sobě dvě hrdličky aneb dvě holoubátek, a přijda před Hospodina ke dveřím stánku úmluvy, dá je knězi. ¹⁵ Kterýž obětovati je bude, jedno za hřích a druhé v obět zápalnou; a očistí jej kněz před Hospodinem od toku jeho. ¹⁶ Muž, z něhož by vyšlo símě scházení, zmyje vodou všechno tělo své, a bude nečistý až do večera. ¹⁷ Každé roucho i každá kůže, na níž by bylo símě scházení, zeprána bude vodou, a nečistá bude až do večera. ¹⁸ Žena také, s kterouž by obýval muž scházením semene, oba zmyjí se vodou, a nečistí budou až do večera. ¹⁹ Žena pak, když by trpěla nemoc svou, a tok krve byl by z těla jejího, za sedm dní oddělena bude; každý, kdož by se jí dotekl, nečistý bude až do večera. ²⁰ Na čemž by koli ležela v čas oddělení svého, nečistěť bude; tolikéž, na čem by koli seděla, nečisté bude. ²¹ Také

kdož by se dotekl lůže jejího, zpěře roucho své, a umyje se vodou, i bude nečistý až do večera. ²² Kdož by se koli dotekl toho, na čemž seděla, zpěře roucha svá, a umyje se vodou, i bude nečistý až do večera. ²³ Což by koli bylo na lůži tom, neb na jaké by koli věci seděla, a dotekl by se toho někdo, nečistý bude až do večera. ²⁴ Jestliže by kdo spal s ní, a byla by nečistota její na něm, nečistý bude za sedm dní; i každé lůže, na němž by spal, nečisté bude. ²⁵ Žena pak trpěla-li by krvotok po mnohé dny, kromě času nemoci své, totiž krvotok by trpěla přes čas přirozené nemoci: po všechny dny toku nečistoty své, jako i v čas nemoci své přirozené, nečistá bude. ²⁶ Každé lůže, na němž by spala po všechny dny toku svého, bude jí jako lůže v přirozené nemoci její; a každá věc, na kteréž by seděla, nečistá bude, podlé nečistoty přirozené nemoci její. ²⁷ Kdož by koli dotekl se těch věcí, nečistý bude. Protož zpěře roucho své, a umyje se vodou, i bude nečistý až do večera. ²⁸ Když pak očištěna bude od toku svého, sečte sobě sedm dní, a potom očišťovati se bude. ²⁹ A v den osmý vezme sobě dvě hrdličky aneb dvě holoubátek, a přinese je knězi ke dveřím stánku úmluvy. ³⁰ Z nichž jedno obětovati bude kněz v obět za hřích, a druhé v obět zápalnou, a očistí ji kněz před Hospodinem od toku nečistoty její. ³¹ I budete oddělovati syny Izraelské od nečistot jejich, aby nezemřeli pro nečistoty své, když by poškrvnili příbytku mého, kterýž jest u prostřed nich. ³² Toť jest právo trpícího tok semene, i toho, z něhož vychází símě scházení, jímž poškrvněn bývá, ³³ Též nemocné ženy v oddělení jejím, i všelikého trpícího tok svůj, buď mužského pohlaví neb ženského, a muže, kterýž by spal s nečistou.

16

¹ Mluvil pak Hospodin k Mojžíšovi po smrti dvou synů Aronových, kteřížto, když předstoupili před Hospodina, zemřeli, ² A řekl Hospodin Mojžíšovi: Mluv Aronovi bratru svému, ať nevchází každého času do svatyně za oponu před slitovnicí, kteráž jest na truhle, aby neumřel; nebo já v oblaci ukáži se nad slitovnicí. ³ S tímto vcházeti bude Aron do svatyně: S volkem mladým, kterýž bude v obět za hřích, a s beranem k oběti zápalné. ⁴ V sukni lněnou svatou obleče se, a košilku lněnou bude míti na těle hanby své, pasem také lněným opáže se, a čepici lněnou vstaví na hlavu, roucha zajisté svatá jsou tato; i umyje vodou tělo své a obleče se v ně. ⁵ Od shromáždění pak synů Izraelských vezme dva kozly k oběti za hřích, a jednoho berana k zápalné oběti. ⁶ I bude obětovati Aron volka svého v obět za hřích, a očistí sebe i dům svůj. ⁷ Potom vezme ty dva kozly a postaví je před Hospodinem u dveří stánku úmluvy. ⁸ I dá Aron na ty dva kozly losy, los jeden Hospodinu, a los druhý Azazel. ⁹ A obětovati bude Aron kozla toho, na něhož by los padl Hospodinu, obětovati jej bude za hřích. ¹⁰ Kozla pak toho, na něhož přišel los Azazel, postaví živého před Hospodinem, aby skrze něho učinil očištění, a pustí ho na poušť k Azazel. ¹¹ I bude obětovati Aron volka svého v obět za hřích, a očistí sebe i dům svůj, a zabije volka svého v obět za hřích. ¹² Vezme také plnou kadidlnici uhlí řeřavého s oltáře, kterýž jest před tváří Hospodinovou, a plné obě hrsti své vonných věcí stlučených, a vnese za oponu. ¹³ A vloží kadidlo to na oheň před Hospodinem, a dým kadění toho přikryje slitovnicí, kteráž jest nad svědectvím, a neumře. ¹⁴ Potom vezma krve volka toho, pokropí prstem svým na slitovnicí k východu; tolikéž před slitovnicí kropiti bude sedmkrát krví tou prstem svým. ¹⁵ Zabije také v

obět za hřích kozla toho, kterýž jest lidu, a vnese krev jeho do vnitřku za oponu, a učiní se krví jeho, jakož učinil se krví volka, totiž pokropí jí na slitovnici a před slitovnicí. ¹⁶ A očistí svatyni od nečistot synů Izraelských a od přestoupení jejich i všech hříchů jejich. Totéž učiní i stánku úmluvy, kterýž jest mezi nimi u prostřed nečistot jejich. ¹⁷ (Žádný pak člověk ať není v stánku úmluvy, když on vchází k očišťování do svatyně, dokudž by on zase nevyšel a očištění za sebe, za dům svůj i za všecko množství Izraelské nevykonal.) ¹⁸ Vyjde pak k oltáři, kterýž jest před Hospodinem, a očistí jej. A vezma krve volka toho, a ze krve kozla, dá na rohy oltáře vůkol. ¹⁹ A pokropí ho svrchu krví tou prstem svým sedmkrát, a očistí jej i posvětit ho od nečistot synů Izraelských. ²⁰ A když by dokonal očištění svatyně a stánku úmluvy a oltáře, obětovati bude kozla živého. ²¹ A vlože Aron obě ruce své na hlavu kozla živého, vyznávati bude nad ním všechny nepravosti synů Izraelských, a všechna přestoupení jejich se všemi hříchy jejich, a vloží je na hlavu kozla, a vyžene ho člověk k tomu zřízený na poušť. ²² (Kozel ten zajisté ponese na sobě všechny nepravosti jejich do země pusté.) A pustí kozla toho na poušti. ²³ Potom pak přijde Aron do stánku úmluvy, svleče s sebe roucha lněná, v něž se byl oblékl, když vjíti měl do svatyně, a nechá jich tu. ²⁴ A umyje tělo své vodou na místě svatém, a obleče se zase v roucha svá, a vyjda, obětovati bude obět zápalnou svou a obět zápalnou lidu, a očistí sebe i lid. ²⁵ A tuk oběti za hřích páliťi bude na oltáři. ²⁶ Ten pak, kterýž vyvedl kozla na Azazel, zpěře roucha svá, a zmyje tělo své vodou, a potom vejde do stanů. ²⁷ Volka pak za hřích a kozla za hřích, jejichž krev vnesena byla k vykonání očištění v svatyni, vynese ven z tábora, a spálí ohněm kůže jejich, i maso jejich, i lejna jejich. ²⁸ Kdož by pak spálil

je, zpěře roucha svá, a umyje tělo své vodou, a potom vejde do tábora. ²⁹ Bude vám i toto za věčné ustanovení: Sedmého měsíce, desátého dne téhož měsíce ponižovati budete duší svých, a žádného díla nebudete dělati, ani doma zrozený, ani příchozí, kterýž jest pohostinu mezi vámi. ³⁰ Nebo v ten den očistí vás, abyste očištění byli; ode všech hříchů svých před Hospodinem očištění budete. ³¹ Sobota odpočínutí bude vám, a ponižovati budete duší svých ustanovením věčným. ³² Očišťovati pak bude kněz, kterýž jest pomazaný, a jehož ruce posvěceny jsou k vykonávání úřadu kněžského místo otce svého, a obleče se v roucha lněná, roucha svatá. ³³ A očistí svatyni svatou a stánek úmluvy, očistí také i oltář, i kněží, i všecken lid shromážděný očistí. ³⁴ A bude vám to ustanovením věčným k očišťování synů Izraelských ode všech hříchů jejich, každého roku jednou. I učinil Mojžíš tak, jakž jemu byl přikázal Hospodin.

17

¹ I mluvil Hospodin Mojžíšovi, řka: ² Mluv k Aronovi a synům jeho i ke všechněm synům Izraelským, a rci jim: Tato jest věc, kterouž přikázal Hospodin, řka: ³ Kdož by koli z domu Izraelského zabil vola aneb beránka, neb kozu, buď mezi stany, aneb kdož by zabil vně za stany, ⁴ A ke dveřím stánku úmluvy nepřivedl by ho, aby obětoval obět Hospodinu před příbytkem Hospodinovým: vinen bude krví, nebo krev vylil; protož vyhlazen bude muž ten z prostředku lidu svého. ⁵ Přivedou tedy synové Izraelští oběti své, kteréž by na poli zabíjeti chtěli, přivedou je, pravím, k Hospodinu ke dveřím stánku úmluvy, k knězi, a obětovati budou oběti pokojné Hospodinu. ⁶ A pokropí kněz krví na oltáři Hospodinovu u dveří stánku úmluvy, a páliť bude tuk u vůni líbeznu Hospodinu. ⁷ A nikoli

více nebudou obětovati obětí svých d'áblům, po nichžto odcházejíce, oni smilní. Zákon tento bude jim věčný i všechněm potomkům jejich. ⁸ Protož povíš jim: Kdož by koli z domu Izraelského aneb z příchozích, kteříž by pohostinu byli mezi vámi, obětoval zápal aneb jinou obět, ⁹ A ke dveřím stánku úmluvy nepřivedl by jí, aby ji obětoval Hospodinu; tedy vyhlazen bude člověk ten z lidu svého. ¹⁰ A kdož by koli z domu Izraelského aneb z příchozích, kteříž jsou pohostinu mezi nimi, jedl jakou krev: postavím tvář svou proti člověku tomu, a vyhladím jej z prostředku lidu jeho. ¹¹ Nebo duše všelikého těla ve krvi jest, já pak oddal jsem vám ji k oltáři, k očišťování duší vašich. Nebo sama krev na duši očišťuje. ¹² Protož řekl jsem synům Izraelským: Nižádný z vás nebude jísti krve; ani příchozí, kterýž pohostinu jest mezi vámi, nebude krve jísti. ¹³ A kdož by koli z synů Izraelských aneb z příchozích, kteříž jsou pohostinu mezi vámi, honě, ulovil zvíře aneb ptáka, což se jísti může, tedy vycedí krev jeho a zasype ji prstí. ¹⁴ Nebo duše všelikého těla jest krev jeho, kteráž jest v duši jeho. Protož jsem pověděl synům Izraelským: Krve žádného těla jísti nebudete, nebo duše všelikého těla jest krev jeho; kdož by koli jedl ji, vyhlazen bude. ¹⁵ Kdož by pak koli jedl tělo mrtvé aneb udávené, buď on doma zrozený aneb příchozí: zpéře roucha svá, a umyje se vodou, a nečistý bude až do večera, potom pak čistý bude. ¹⁶ A pakli nezpéře roucha svého, a těla svého neumyje, tedy ponese nepravost svou.

18

¹ I mluvil Hospodin k Mojžíšovi, řka: ² Mluv synům Izraelským a rci jim: Já jsem Hospodin Bůh váš. ³ Vedlé skutků země Egyptské, v níž jste bydlili, nečiňte, ani podlé skutků země Kananejské, do kteréž já vás uvozuji,

činiti budete, a v ustanoveních jejich nechod'te. ⁴ Soudy mé čiňte a ustanovení mých ostrříhejte, abyste chodili v nich: Já jsem Hospodin Bůh váš. ⁵ Ostrříhejte ustanovení mých a soudů mých. Ělověk ten, kterýž by je činil, živ bude v nich: Já jsem Hospodin. ⁶ Nižádný člověk k žádné přítelkyni krevní nepřistupuj k obnažení hanby její: Já jsem Hospodin. ⁷ Hanby otce svého a matky své neodkryješ; matka tvá jest, neodkryješ hanby její. ⁸ Hanby ženy otce svého neodkryješ; nebo hanba otce tvého jest. ⁹ Hanby sestry své, dcery otce svého aneb dcery matky své, kteráž doma zplozena aneb vně zplozena jest, neodkryješ hanby jejich. ¹⁰ Hanby vnučky své, buď po synu neb dceři své, neodkryješ; nebo hanba tvá jsou. ¹¹ Hanby dcery manželky otce svého, kteráž jest zplozena od otce tvého, tvá sestra jest, neodkryješ hanby její. ¹² Hanby sestry otce svého neodkryješ; nebo krevní přítelkyně otce tvého jest. ¹³ Hanby sestry matky své neodkryješ; nebo krevní přítelkyně matky tvé jest. ¹⁴ Hanby bratra otce svého neodkryješ; k manželce jeho nevejdeš, strýna tvá jest. ¹⁵ Hanby nevěsty své neodkryješ; manželka jest syna tvého, neodkryješ hanby její. ¹⁶ Hanby manželky bratra svého neodkryješ; nebo hanba bratra tvého jest. ¹⁷ Hanby ženy a dcery její neodkryješ. Vnučky její po synu neb po dceři její nepojmeš, abys odkryl hanbu její; nebo krevní jsou, a nešlechetnost jest. ¹⁸ Nevezmeš sobě ženy k ženě první, abys ssoužil ji, odkrýváje hanbu její za života jejího. ¹⁹ Také k ženě, když jest v své nemoci nečisté, nepřistoupíš, odkrýváje hanbu její. ²⁰ S manželkou bližního svého nebudeš obcovati, poškvvrňuje se s ní. ²¹ Nedopustíš, aby kdo z semene tvého proveden byl skrze oheň modly Moloch, abys nepoškvvrnil jména Boha svého: Já jsem Hospodin. ²² Nebudeš obcovati s mužským pohlavím, scházeje se s ním jako s ženou; nebo ohavnost jest. ²³ A s

žádným hovadem nebudeš obcovati, poškrvňuje se s ním; ani žena nepoddá se hovadu, aby s ním obývala; nebo mrzkost jest. ²⁴ A protože nepoškrvňujtež se žádnou touto věcí; nebo těmito všemi věcmi poškrvnili se pohané, kteréž já vyvrhu od tváři vaší. ²⁵ Nebo poškrvnila se země, a navštívím nepravost její na ní, a vyvrátí země obyvatele své. ²⁶ Ale vy ostříhejte ustanovení mých a soudů mých, a nečiňte nižádných ohavností těchto, tak domácí jako příchozí, kterýž jest pohostinu u prostřed vás. ²⁷ (Nebo všechny ty ohavnosti činili lidé země té, kteříž byli před vámi, čímž poškrvněna jest země.) ²⁸ Aby nevyvrátila vás země, proto že byste jí poškrvnili, jako vyvrátila národ, kterýž byl před vámi. ²⁹ Nebo kdož by koli dopustil se některé ze všech ohavností těch: duše zajisté, kteréž by činily to, vyhlazeny budou z prostředku lidu svého. ³⁰ Protož ostříhejte přikázání mých, abyste nečinili ničeho z obyčejů ohavných, kteříž činění jsou před vámi, aniž sebe jimi poškrvňujete: Já jsem Hospodin Bůh váš.

19

¹ I mluvil Hospodin k Mojžíšovi, řka: ² Mluv ke všemu množství synů Izraelských a rci jim: Svatí buďte, nebo svatý jsem, já Hospodin Bůh váš. ³ Jeden každý matky své a otce svého báti se budete. A sobot mých ostříhejte, nebo já jsem Hospodin Bůh váš. ⁴ Neobracejte se k modlám, a bohů litých nedělejte sobě: Já jsem Hospodin Bůh váš. ⁵ A když obětovati budete oběti pokojné Hospodinu, z dobré vůle své obětovati budete je. ⁶ Kterého dne obětovati budete, jísti budete je, i nazejtří; což by pak zůstalo až do třetího dne, ohněm spáleno bude. ⁷ Pakli předce jísti budete dne třetího, věc ohavná bude, a nebude oblíbena. ⁸ Kdož by to jedl, pokutu nepravosti své ponese; nebo svatosti Hospodinovy

poškrtnil, protože vyhlazena bude duše ta z lidu svého. ⁹ Když budete žítí obilé země vaší, nesežneš naskrze všeho pole svého, a nebudeš sbíratí pozůstalých klasů žně své. ¹⁰ Tolikéž ostatků vinice své nebudeš brátí, a zrní vinice své nebudeš sbíratí; chudému a příchozímu zanecháš toho: Já jsem Hospodin Bůh váš. ¹¹ Nekradte a nelžete, a nižádný neoklamávej bližního svého. ¹² Nepřisahejte křivě ve jméno mé, aniž kdo poškrtnuj jména Boha svého: Já jsem Hospodin. ¹³ Neutiskneš mocí bližního svého, aniž obloupíš ho. Nezůstane mzda dělníka u tebe až do jitra. ¹⁴ Hluchému nebudeš zlořečiti, a před slepým nepoložíš úrazu, ale báti se budeš Boha svého, nebo já jsem Hospodin. ¹⁵ Neučiníš neprávě v soudu. Nepřijmeš osoby chudého, aniž šanovati budeš osoby bohatého; spravedlivě souditi budeš bližního svého. ¹⁶ Nebudeš choditi jako utrhač v lidu svém, aniž státi budeš na hrdlo bližnímu svému: Já jsem Hospodin. ¹⁷ Nebudeš nenáviděti bratra svého v srdci svém; svobodně potresceš bližního svého, a nesneseš na něm hříchu. ¹⁸ Nebudeš se mstíti, aniž držeti budeš hněvu proti synům lidu svého, ale milovati budeš bližního svého jako sebe samého: Já jsem Hospodin. ¹⁹ Ustanovení mých ostříhejte. Hovadu svému nedáš se scházeti s hovadem jiného pokolení. Pole svého neposeješ rozdílným semenem, a rouchem z rozdílných věcí, jako z vlny a ze lnu, setkaným nebudeš se odívati. ²⁰ Jestliže by muž spal s ženou, a obcoval s ní, kteráž děvkou jsuc, byla by zasnoubená jinému muži, a nebyla by žádnou mzdou vykoupěna, ani propuštěna: oba dva zmrskáni budou, a neumrouť; nebo nebyla svobodná učiněna. ²¹ On pak přivede obět za vinu svou Hospodinu ke dveřím stánku úmluvy, skopce za vinu. ²² I očistí jej kněz skopcem, kterýž se obětuje za vinu před Hospodinem, od hříchů jeho, kterýmž zhřešil, a

bude mu odpuštěn hřích jeho. ²³ Když pak vejdete do země, a nasázíte všelikého stromoví ovoce nesoucího, tedy obřezete neobřezání jeho, totiž ovoce jeho. Po tři léta budete mít je za neobřezané, protože nebude jedno. ²⁴ Ětvrtého pak léta bude všeliké ovoce jeho posvěcené k chválení Hospodina, ²⁵ (Pátého teprv léta jísti budete ovoce jeho), aby rozmnožil vám úrody jeho; nebo já jsem Hospodin Bůh váš. ²⁶ Nic nebudete jísti se krví. Nebudete hádati, aniž na časech zakládati budete. ²⁷ Nebudeš stříhati vlasů hlavy své okrouhle, aniž zohaví kdo brady své. ²⁸ Nad mrtvým pak nebudete řezati těla svého, a žádného znamení vyrytého na sobě neučiníte: Já jsem Hospodin. ²⁹ Nepoškrvňuj dcery své, dopouštěje smilniti jí, aby země nesmilnila a nebyla naplněna nešlechtností. ³⁰ Sobot mých ostříhati budete, a svatyně mé báti se budete: Já jsem Hospodin. ³¹ Neobracejte se k hadačům a věštcům, ani od nich rady beřte, poškrvňující se s nimi: Já jsem Hospodin Bůh váš. ³² Před člověkem šedivým povstaň, a cti osobu starého, a boj se Boha svého, nebo já jsem Hospodin. ³³ Jestliže bude pohostinu u tebe přichází v zemi vaší, nečiňte jemu křivdy. ³⁴ Jakožto jeden z doma zrozených vašich, tak bude vám přichází, kterýž jest u vás pohostinu, a milovati ho budeš jako sebe samého; nebo i vy pohostinu jste byli v zemi Egyptské: Já jsem Hospodin Bůh váš. ³⁵ Nečiňte neprávě v soudu, v rozměřování, v váze a v míře. ³⁶ Závaží spravedlivé, kámen spravedlivý, korec spravedlivý, pintu spravedlivou mítí budete: Já jsem Hospodin Bůh váš, kterýž jsem vás vyvedl z země Egyptské. ³⁷ Protož ostříhejte všech ustanovení mých a všech soudů mých, a čiňte je, nebo já jsem Hospodin.

20

¹ Mluvil pak Hospodin k Mojžíšovi, řka: ² Synům

také Izraelským díš: Kdo by koli z synů Izraelských a z příchozích, kteříž by byli pohostinu v Izraeli, dal z semene svého modle Moloch, smrtí umře. Lid země té kamením jej uhází. ³ Nebo já postavím tvář svou proti takovému, a vyhladím ho z prostředku lidu jeho, proto že z semene svého dal modle Moloch, a tak zprznil svatyni mou, a poškrvrnil jména svatosti mé. ⁴ Jestliže by pak lid země té všelijak přehlídal to na člověku tom, kterýž by dal z semene svého modle Moloch, a nezahubil by ho: ⁵ Tedy já postavím tvář svou proti muži tomu a proti čeledi jeho, a vyhladím ho i všechny, kteříž smilníci, odcházeli po něm, aby smilnili, následující Molocha, z prostředku lidu jeho. ⁶ Duše, kteráž by se obrátila k hadačům a věštcům, aby smilnila, postupujíc po nich: postavím tvář svou proti duši té, a vyhladím ji z prostředku lidu jejího. ⁷ A protože posvěťte se a buďte svatí, nebo já jsem Hospodin Bůh váš. ⁸ A ostříhejte ustanovení mých, a čiňte je: Já jsem Hospodin posvětitel váš. ⁹ Kdož by koli zlořečil otcí svému neb matce své, smrtí umře. Otcí svému a matce své zlořečil, krev jeho bude na něm. ¹⁰ Muž, pak, kterýž by se cizoložství dopustil s ženou něčí, že zcizoložil s ženou bližního svého, smrtí umře cizoložník ten i cizoložnice. ¹¹ A kdož by koli obcoval s ženou otce svého, hanbu otce svého odkryl. Smrtí umrou oba dva, krev jejich bude na ně. ¹² Kdož by pak obcoval s nevěstou svou, smrtí umrou oba dva. Mrzkosti se dopustili, krev jejich bude na ně. ¹³ A kdož by se scházel s pohlavím mužským jako s ženou, ohavnost učinili oba dva. Smrtí umrou, krev jejich bude na ně. ¹⁴ A kdož by vzal ženu a matku její nešlechtnost jest. Ohněm spálí i jej i je, aby nebylo nešlechtností u prostřed vás. ¹⁵ Kdož by pak obcoval s hovadem, smrtí umře, a hovado zabijete. ¹⁶ Tolikéž žena, kteráž by přistoupila k některému hovadu, aby obcovala

s ním, zabiješ ji i to hovado. Smrtí umrou, krev jejich bude na ně. ¹⁷ Kdož by koli vezma sestru svou, dceru otce svého, aneb dceru matky své, viděl by hanbu její, a ona také viděla by hanbu jeho, mrzkost jest. Protož vyhlazeni budou před očima synů lidu svého; nebo hanbu sestry své odkryl, nepravost svou ponese. ¹⁸ A kdož by koli spal s ženou v její nemoci a obnažil by hanbu její, a tok její by odkryl, i ona ukázala by krvotok svůj: vyhlazeni budou oba z prostředku lidu svého. ¹⁹ Hanby sestry matky své a sestry otce svého neodkryješ. Nebo kdož by to učinil, krevní přítelkyni svou by obnažil; protož nepravost svou ponesou. ²⁰ Kdož by pak spal s ženou strýce svého, hanbu strýce svého odkryl. Ponesou hřích svůj, bez dětí zemrou. ²¹ Tolikéž kdož by vzal manželku bratra svého, mrzkost jest. Hanbu bratra svého obnažil, protož bez dětí budou. ²² Ostříhejtež tedy všech ustanovení mých a všech soudů mých, a čiňte je, aby nevyvrátila vás země, do níž já uvozuji vás, abyste v ní bydlili. ²³ Aniž chodíte v ustanoveních národu toho, kterýž já vyvrhu od tváři vaší; nebo všechny ty věci činili, a měl jsem je v ošklivosti. ²⁴ Vám jsem pak řekl: Vládnouti budete zemi jejich, a já dám ji vám, abyste ji dědičně obdrželi, zemi tekoucí mlékem a strdí. Já jsem Hospodin Bůh váš, kterýž jsem vás oddělil od jiných národů. ²⁵ Protož vy mějte rozdíl mezi hovadem čistým a nečistým, a mezi ptákem čistým a nečistým, a nepoškvřňujte duši svých hovady a ptactvem, a tím vším, což se plazí po zemi, kteréž jsem já vám oddělil, abyste je měli za nečisté. ²⁶ Ale budete mi svatí; nebo svatý jsem já Hospodin, a oddělil jsem vás od jiných národů, abyste byli moji. ²⁷ Muž pak neb žena, kteříž by měli ducha čarodějného a věštího, smrtí umrou. Kamením uházejí je, krev jejich bude na ně.

21

¹ Řekl také Hospodin Mojžíšovi: Mluv kněžím synům Aronovým a rci jim: Při mrtvém nepoškrvni se žádný z vás v lidu svém. ² Toliko při krevním příteli svém, mateři neb otci svém, synu neb dceři své a bratru svém, ³ Též při sestře své, panně sobě nejbližší, kteráž neměla muže, při té poškrvni se. ⁴ Nepoškrvni se při knížení lidu svého, tak aby nečistý byl. ⁵ Nebudou dělati sobě lysiny na hlavě své, vytrhávající sobě vlasy. A brady své nebudou holiti, ani těla svého řezati. ⁶ Budou svatí Bohu svému, aniž poškrvni jména Boha svého; nebo oběti ohnivé Hospodinovy, chléb Boha svého obětují, protož svatí budou. ⁷ Ženy nevěstky aneb poškrvněné nevezmou sobě, a ženy zahnané od muže jejího nepojmou; nebo svatý jest jeden každý z nich Bohu svému. ⁸ Ty také, lide, za svatého budeš jej míti, nebo chléb Boha tvého obětuje. Protož svatý bude tobě, nebo já svatý jsem Hospodin, kterýž posvěcuji vás. ⁹ Dcera pak některého kněze, když by se smilství dopustila, otce svého poškrvnila. Ohněm spálena buď. ¹⁰ Kněz pak nejvyšší mezi bratřími svými, na jehožto hlavu vylit jest olej pomazání, a posvětil rukou svých, aby oblačel se v roucho svaté, hlavy své neodkryje a roucha svého neroztrhne. ¹¹ Aniž k kterému tělu mrtvému přistoupí, a aniž při otci aneb mateři své poškrvni se. ¹² Nevyjde z svatyně a nepoškrvni svatyně Boha svého; nebo koruna oleje pomazání Boha jeho jest na něm: Já jsem Hospodin. ¹³ On také ženu v panenství jejím za manželku sobě pojme. ¹⁴ Vdovy, aneb zahnané, aneb poškrvněné, nevěstky, žádné z těch nebude sobě bráti, ale pannu z lidu svého vezme sobě za manželku. ¹⁵ A nepoškrvni semene svého v rodu svém, nebo já jsem Hospodin posvětitel jeho. ¹⁶ Mluvil opět Hospodin Mojžíšovi, řka: ¹⁷ Mluv k Aronovi a rci: Kdožkoli z

semene tvého po všech rodech svých bude míti na sobě vadu, nechť nepřistupuje, aby obětoval chléb Boha svého. ¹⁸ Nebo žádný muž, kterýž by měl na sobě vadu, nemá přistupovati: Muž slepý, aneb kulhavý, aneb mající oud některý příliš malý, aneb příliš veliký, ¹⁹ Aneb muž, kterýž by měl zlámanou nohu, aneb zlámanou ruku, ²⁰ Aneb hrbovatý, aneb krhavý, aneb kterýž má bělmo na oku svém, aneb prašivost ustavičnou, neb lišeje, aneb stlačené lůno. ²¹ Nižádný muž, kterýž by měl na sobě nějakou vadu, z semene Arona kněze, nepřistoupí, aby obětoval oběti ohnivé Hospodinu; nebo vada na něm jest. Nepřistoupí, aby obětoval chléb Boha svého. ²² Chléb však Boha svého z věcí svatosvatých a z věcí svatých jísti bude. ²³ Ale za oponu nebude vcházeti a k oltáři nebude přistupovati, nebo vada jest na něm, aby nepoškrvnil svatyně mé; nebo já jsem Hospodin posvětitel jejich. ²⁴ Ta slova mluvil Mojžíš k Aronovi a k synům jeho, i ke všechněm synům Izraelským.

22

¹ I mluvil Hospodin k Mojžíšovi, řka: ² Mluv Aronovi a synům jeho, ať se zdržují od věcí těch, kteréž jsou posvěceny od synů Izraelských, a ať nepoškrvňují jména svatého mého v tom, což mi oni posvěcují: Já jsem Hospodin. ³ Rci jim: Kdo by koli ze všeho semene vašeho v pronárodech vašich přistoupil ku posvěceným věcem, kterýchž by posvětili synové Izraelští Hospodinu, když nečistota jeho na něm jest, vyhlazena bude duše ta od tváři mé: Já jsem Hospodin. ⁴ Kdo by koli z semene Aronova byl malomocný, aneb tok semene trpící, nebude jísti z věcí posvěcených, dokavadž by se neočistil. A kdož by se koli dotekl nečistoty těla mrtvého, aneb toho, z něhož by vyšlo símě scházení, ⁵ Aneb kdo by se dotkl

kterého zeměplazu, jímž by se poškrvnil, aneb člověka, pro něhož by byl nečistý vedlé všelijaké nečistoty jeho: ⁶Ělověk, kterýž by se čehokoli toho dotekl, nečistý bude až do večera, a nebude jísti z věcí posvěcených, leč by umyl tělo své vodou. ⁷A po západu slunce čistý bude, a potom bude moci jísti z věcí posvěcených, nebo pokrm jeho jest. ⁸Mrchy a udáveného jísti nebude, aby se tím nepoškrvnil: Já jsem, Hospodin. ⁹Protož ostříhati budou přísluhování mých, aby hříchů na se neuvedli, a nezemřeli v něm, proto že je zprznili: Jáť jsem Hospodin posvětitel jejich. ¹⁰Žádný cizí nebude jísti z věcí posvěcených, ani podruh kněžský, ani nájemník nebude jísti věcí posvěcených. ¹¹Koupili by kněz člověka za své peníze, ten jísti bude z věcí těch, též v domě jeho zplozený; ti budou jísti z pokrmu jeho. ¹²Ale dcera knězova, kteráž by se vdala za muže z jiného pokolení, ta z obětí vzhůru pozdvižených, totiž věcí svatých, nebude jísti. ¹³Kdyby pak dcera knězova ovdověla, aneb zahrnána byla od muže, nemající plodu, a navrátila by se do domu otce svého: tak jako v dětinství svém chléb otce svého jísti bude, cizí pak žádný nebude jísti z něho. ¹⁴Jedl-li by pak kdo z nedopatření věci posvěcené, pátý díl nad to přidá knězi, a nahradí jemu tu věc posvěcenou, ¹⁵Aby nepoškrvňovali věcí svatých, kteréž by synové Izraelští obětovali Hospodinu, ¹⁶A neuvozovali na ně pokuty za provinění, že jedli věci posvěcené jejich; nebo já jsem Hospodin, kterýž jich posvěcuji. ¹⁷Dále mluvil Hospodin Mojžíšovi, řka: ¹⁸Mluv k Aronovi a k synům jeho i ke všechněm synům Izraelským, a rci jim: Kdož by koli z domu Izraelského aneb z pohostinných, kteříž jsou v Izraeli, obětovali obět svou vedlé všech slibů svých, vedlé všech darů dobrovolných svých, kteréž by obětovali Hospodinu v obět zápalnou: ¹⁹Z dobré vůle své obětovati budete samce bez poškrvny, z skotů, z ovcí

a z koz. ²⁰ Což by koli mělo na sobě vadu, nebudete toho obětovati; nebo nebude příjemné od vás. ²¹ Pakli by kdo obětoval obět pokojnou Hospodinu, vykonáváje slib svůj, aneb dobrovolný dar, buď z skotů, aneb z bravů; ať jest bez vady, aby bylo příjemné; nebudeť žádné poškrvny na něm. ²² Slepého aneb polámaného, os-ekaného aneb uhřívého, prašivého aneb s lišejí, takového neobětujte Hospodinu a nedávejte jich k ohnivé oběti na oltář Hospodinův. ²³ Vola neb dobytče s nedorostlými neb přerostlými oudy, v dobrovolný zajisté dar obětovati je budeš, ale za slib nebude příjemný. ²⁴ Ztlačeného aneb ztlučeného, odtrženého, vykleštěného nebudete obětovati Hospodinu; neučiníte toho v zemi vaší. ²⁵ A z ruky cizozemce nebudete obětovati chleba Bohu svému ze všech těch věcí, nebo porušení jejich jest na nich; vadu mají, nebudou příjemné od vás. ²⁶ Mluvil také Hospodin k Mojžíšovi, řka: ²⁷ Vůl neb beran, aneb koza, když se urodí, za sedm dní při matce své zanecháno bude, osmého pak dne i potom bude příjemné k oběti ohnivé Hospodinu. ²⁸ Krávy pak a dobytčete s mladým jeho nezabijete jednoho dne. ²⁹ A když byste obětovali obět chvály Hospodinu, dobrovolně ji obětovati budete. ³⁰ V tentýž den snědena bude a nepozůstavíte z ní ničeho až do jitra: Já jsem Hospodin. ³¹ Protož ostrříhejte přikázání mých a čiňte je: Já jsem Hospodin. ³² A nepoškrvňujte jména svatého mého, i budouť posvěcen u prostřed synů Izraelských: Já jsem Hospodin posvětitel váš, ³³ Kterýž jsem vás vyvedl z země Egyptské, abych vám byl za Boha: Já jsem Hospodin.

23

¹ Mluvil opět Hospodin Mojžíšovi, řka: ² Mluv k synům Izraelským a rci jim: Slavnosti Hospodinovy, kteréž nazý-

vati budete shromáždění svatá, tyto jsou slavnosti mé:
³ Šest dní dělati budete, dne pak sedmého sobota odpočinutí jest, shromáždění svaté bude. Žádného díla nedělejte, nebo jest sobota Hospodinova, ve všech příbytcích vašich.
⁴ Protož tyto jsou slavnosti Hospodinovy, shromáždění svatá, kteréž slaviti budete v časy jich určité: ⁵ Měsíce prvního, čtrnáctého dne téhož měsíce u večer bude Fáze Hospodinovo. ⁶ A patnáctého dne téhož měsíce svátek přesnic bude Hospodinu; za sedm dní přesné chleby jísti budete. ⁷ Dne prvního sbor svatý míti budete; žádného díla robotného nebudete dělati. ⁸ Ale obětovati budete obět ohnivou Hospodinu za sedm dní. Dne také sedmého sbor svatý bude; žádného díla robotného nebudete dělati.
⁹ I mluvil Hospodin k Mojžíšovi, řka: ¹⁰ Mluv k synům Izraelským a rci jim: Když vejдете do země, kterouž já dávám vám, a žíti budete obilí její, tedy přinesete snopek prvotiny žně vaší k knězi. ¹¹ Kterýž obraceti bude sem i tam snopek ten před Hospodinem, aby byl příjemnou obětí za vás; nazejtří po sobotě obraceti jej bude kněz. ¹² Kterého dne obraceti budete snopek ten, téhož zabijete beránka ročního bez poškrvny v obět zápalnou Hospodinu. ¹³ Též i obět suchou jeho, dvě desetiny mouky bělné olejem zadělané, v obět ohnivou Hospodinu u vůni příjemnou, a mokrou obět jeho, vína čtvrtý díl míry hin. ¹⁴ Chleba pak, ani pražmy, ani zrní vymnutého nebudete jísti, až právě do toho dne, když obětovati budete obět Bohu svému. Ustanovení to věčné bude v pronárodech vašich, ve všech příbytcích vašich. ¹⁵ Počtete sobě také od prvního dne po sobotě, ode dne, v němž jste obětovali snopek sem i tam obracení, (plných sedm téhodnu ať jest), ¹⁶ Až do prvního dne po sedmém téhodni, sečtete padesáte dní, a tehdy obětovati budete novou obět suchou Hospodinu. ¹⁷ Z příbytků svých přinesete

chleby sem i tam obracení, dva bochníky ze dvou desetin mouky bělné budou; kvašené je upečete, prvotiny jsou Hospodinu. ¹⁸ A s tím chlebem obětovati budete sedm beránků ročních bez vady, a volka mladého jednoho, a skopce dva; oběť zápalná budou Hospodinu, s oběťmi svými suchými i mokřými, oběť ohnivá vůně spokojující Hospodina. ¹⁹ Zabijete také kozla jednoho za hřích, a dva beránky roční k oběti pokojné. ²⁰ I bude je kněz sem i tam obracet s chleby prvotin v oběť sem i tam obracení před Hospodinem, i s těmi dvěma beránky; a budou svaté věci Hospodinu, a dostanou se knězi. ²¹ I vyhlásíte v ten den slavnost, shromáždění svaté míti budete, žádného díla robotného nebudete dělati. Ustanovení to bude věčné ve všech příbytcích vašich, v pronárodech vašich. ²² A když budete žítí obilé krajiny vaší, ne-sežneš všeho až do konce pole svého, a pozůstalých klasů po žni své nebudeš sbírat; chudému a příchozímu zanecháš jich: Já jsem Hospodin Bůh váš. ²³ Mluvil ještě Hospodin k Mojžíšovi, řka: ²⁴ Mluv synům Izraelským takto: Měsíce sedmého, v první den téhož měsíce, budete míti odpočinutí, památku troubení, shromáždění svaté držíce. ²⁵ Žádného díla robotného nebudete dělati, a budete obětovati oběť ohnivou Hospodinu. ²⁶ Mluvil také Hospodin k Mojžíšovi, řka: ²⁷ Desátý pak den každého měsíce sedmého den očišťování jest. Shromáždění svaté míti budete, a ponížovati budete životů svých, a obětovati oběť ohnivou Hospodinu. ²⁸ Žádného díla nebudete dělati v ten den; nebo den očišťování jest, k očišťování vás před Hospodinem Bohem vaším. ²⁹ A všeliká duše, kteráž by neponížovala se toho dne, vyhlazena bude z lidu svého. ³⁰ Kdož by koli dílo nějaké dělal toho dne, zatratím člověka toho z lidu jeho. ³¹ Žádného díla nedělejte. Ustanovení to bude věčné v pronárodech vašich, ve všech

příbytcích vašich. ³² Sobotu odpočinutí míti budete, když ponižovati budete duší svých, devátého dne téhož měsíce u večer; od večera až do druhého večera držeti budete sobotu svou. ³³ Mluvil také Hospodin k Mojžíšovi, řka: ³⁴ Mluv synům Izraelským a rci: Každého patnáctého dne měsíce sedmého slavnost stánků za sedm dní bude Hospodinu. ³⁵ Dne prvního shromáždění svatě bude; žádného díla robotného nebudete dělati. ³⁶ Za sedm dní obětovati budete obět ohnivou Hospodinu. Dne osmého shromáždění svatě míti budete, a obětovati budete obět ohnivou Hospodinu; svátek jest, žádného díla robotného nebudete dělati. ³⁷ To jsou slavnosti Hospodinovy, kteréž slaviti budete, mívající shromáždění svatá, abyste v nich obětovali obět ohnivou Hospodinu, zápal, obět suchou, obět pokojnou, a oběti mokré, jedno každé ve dni svém, ³⁸ Kromě sobot Hospodinových, a kromě darů vašich, i všech slibů vašich a kromě všech dobrovolných obětí vašich, kteréž dávatí budete Hospodinu. ³⁹ A však dne patnáctého toho měsíce sedmého, když byste shromáždili úrody země, světiti budete svátek Hospodinův za sedm dní. Dne prvního odpočinutí bude, tolikéž dne osmého bude odpočinutí. ⁴⁰ A naberouce sobě dne prvního ovoce z stromů krásných, a ratolestí palmových, a větvoví z stromů hustých, a vrbí od potoku, veseliti se budete před Hospodinem Bohem svým za sedm dní. ⁴¹ A tak držeti budete ten svátek Hospodinův za sedm dní každého roku. Ustanovení to bude věčné v pronárodech vašich; každého měsíce sedmého slaviti jej budete. ⁴² V staních zůstanete za sedm dní. Kdožkoli doma zrozený jest v Izraeli, v staních zůstávati budete, ⁴³ Aby věděli potomci vaši, že jsem choval v staních syny Izraelské, když jsem je vyvedl z země Egyptské: Já Hospodin Bůh váš. ⁴⁴ I oznámil Mojžíš slavnosti Hospodinovy synům Izraelským.

24

¹ Mluvil pak Hospodin k Mojžíšovi, řka: ² Příkaž synům Izraelským, ať přinesou tobě oleje olivového, čistého, vytlačeného, k svícení, aby lampy ustavičně rozsvěcovány byly. ³ Před oponou svědectví v stánku úmluvy zpořádá je Aron, aby hořely od večera až do jitra před Hospodinem vždycky. Toť bude ustanovení věčné v národech vašich. ⁴ Na svícen čistý rozstavovati bude lampy před Hospodinem vždycky. ⁵ A vezma mouky bělné, upečeš z ní dvanácte koláčů; jeden každý koláč bude ze dvou desetin efi. ⁶ A rozkladeš je dvěma řady, šest v řadu jednom, na stole čistém před Hospodinem. ⁷ Dáš také na každý řad kadidla čistého, aby bylo za každý chléb ten kouření pamětné v obět ohnivou Hospodinu. ⁸ Každého dne sobotního klásti budete je řadem před Hospodinem vždycky, berouce je od synů Izraelských smilovnou věčnou. ⁹ I budou Aronovi a synům jeho, kteřížto jísti budou je na místě svatém; nebo nejsvětější věc jest jim z obětí ohnivých Hospodinových právem věčným. ¹⁰ Vyšel pak syn ženy Izraelské, kteréhož měla s mužem Egyptským, mezi syny Izraelskými, a vadili se v staních syny ženy té Izraelské s mužem Izraelským. ¹¹ I zlořečil syny ženy té Izraelské a rouhal se jménu Božímu. Tedy přivedli ho k Mojžíšovi. (Jméno pak matky jeho bylo Salumit, dcera Dabri, z pokolení Dan.) ¹² A dali jej do vězení, až by jim bylo oznámeno, co s ním Bůh káže učiniti. ¹³ Mluvil pak Hospodin k Mojžíšovi, řka: ¹⁴ Vyveď toho ruhače ven z stanů, a nechať všickni ti, kteříž slyšeli, vloží ruce na hlavu jeho, a všecken lid ať ho ukamenuje. ¹⁵ Mluvě pak k synům Izraelským, díš jim: Kdož by koli zlořečil Bohu svému, poneseť hřích svůj. ¹⁶ Kdož by zlořečil jménu Hospodinovu, smrtí umře, a všechno shromáždění bez milosti ukamenuje jej. Tak cizí, jako doma zchovaný,

když by zlořečil jménu Hospodinovu, smrtí umře. ¹⁷ Zabil-li by kdo kterého člověka, smrtí umře. ¹⁸ Jestliže by pak zabil hovado, navrátí jiné, hovado za hovado. ¹⁹ Kdož by pak zohavil bližního svého, vedlé toho, jakž on učinil, tak se staň jemu: ²⁰ Zlámaní za zlámaní, oko za oko, zub za zub. Jakouž by ohavu učinil na těle člověka, taková zase učiněna bude jemu. ²¹ Kdož by zabil hovado, navrátí jiné, ale kdož by zabil člověka, umře. ²² Jednostejné právo míti budete. Jakož přichozímu, tak domácímú stane se; nebo já jsem Hospodin Bůh váš. ²³ Tedy mluvil Mojžíš k synům Izraelským ty věci. I vyvedli toho ruhače ven za stany, a kamením ho zametali. Učinili, pravím, synové Izraelští vedlé toho, jakož přikázal Hospodin Mojžíšovi.

25

¹ Mluvil ještě Hospodin k Mojžíšovi na hoře Sinai, řka: ² Mluv synům Izraelským a rci jim: Když vejdete do země, kterouž já dávám vám, odpočívati bude země, nebo sobota jest Hospodinova. ³ Šest let osívati budeš rolí svou, a šest let obřezovati budeš vinici svou a sbíratí úrody její. ⁴ Sedmého pak léta sobotu odpočinutí bude míti země, sobotu Hospodinovu; nebudeš na poli svém síti a vinice své řezati. ⁵ Což se samo od sebe zrodí obilí tvého, nebudeš toho žíti, a hroznů vinice zanechané od tebe nebudeš sbíratí. Rok odpočinutí bude míti země. ⁶ Ale ovoce země toho odpočinutí budete míti ku pokrmu, ty i služebník tvůj, i děvka tvá, i nájemník tvůj, i přichozí tvůj, kterýž bydlí u tebe, ⁷ I hovado tvé, i všeliký živočich, kterýž jest v zemi tvé, všechny úrody její budou míti ku pokrmu. ⁸ Sečteš také sobě sedm téhodnů let, totiž sedmkrát sedm let, tak aby čas sedmi téhodnů let učinil tobě čtyřiceti devět let. ⁹ Tedy dáš troubiti trubou veselé všudy sedmého měsíce v desátý den; v den očišťování

dáš troubiti trubou po vší zemi vaší. ¹⁰ I posvětíte léta padesátého, a vyhlásíte svobodu v zemi té všechněm obyvatelům jejím. Léto milostivé toto míti budete, abyste se navrátili jeden každý k statku svému, a jeden každý k čeledi své zase přijde. ¹¹ Ten rok milostivý padesátého léta míti budete; nebudete síti, ani žíti toho, což by samo od sebe vzrostlo, ani sbíratí vína opuštěných vinic léta toho. ¹² Nebo milostivé léto jest, protož za svaté je míti budete; ze všelikého pole jísti budete úrody jeho. ¹³ Toho léta milostivého navrátí se jeden každý k statku svému. ¹⁴ Když nějakou věc prodáš bližnímu svému, aneb koupíš něco od bližního svého, nikoli neutiskujete jeden druhého. ¹⁵ Vedlé počtu let po létu milostivém koupíš od bližního svého, a vedlé počtu let, v kterýchž úrody bráti máš, prodá tobě. ¹⁶ ěm více bude let, tím větší placení bude, a čím méně let, tím, menší placení bude; nebo počet úrod prodá tobě. ¹⁷ Protož nikoli neoklamávejte jeden druhého, ale boj se každý Boha svého; nebo já jsem Hospodin Bůh váš. ¹⁸ Ostříhejte ustanovení mých, a soudy mé zachovávejte a čiňte je, a bydliti budete v zemi té bezpečně. ¹⁹ A přinese vám země úrody své; i budete jísti až do sytosti, bydlíce bezpečně v ní. ²⁰ Pakli díte: Co budeme jísti léta sedmého, jestliže nebudeme síti, ani shromažďovati užitků svých? ²¹ Dám požehnání své vám léta šestého, tak že přinese úrody na tři léta. ²² I budete síti léta osmého, a jísti úrody staré až do léta devátého; dokudž by nezrostly úrody jeho, jísti budete staré. ²³ Země pak nebude prodávána v manství; nebo má jest země, a vy jste příchozí a podruzi u mne. ²⁴ A po vší zemi vládařství svého dopustíte dávati výplatu země. ²⁵ Jestliže by ochudl bratr tvůj, tak že by prodal něco z statku svého, tedy přijde příbuzný jeho, nejbližší jeho, a vyplatí prodanou věc od bratra svého. ²⁶ Pakli kdo nemaje

výplatce, mohl by tomu sám dosti učiniti, tak že shledal by, což potřebí k vyplacení: ²⁷ Tedy počte léta prodaje svého, a navrátí, což zůstane, tomu, jemuž prodal; tak zase přijde k statku svému. ²⁸ Pakli by nemohl shledati toho, což by navrátiti měl, tedy zůstane věc prodaná v ruku toho, kterýž ji koupil, až do léta milostivého. I postoupí mu ji v čas léta milostivého, a on navrátí se zase k dědictví svému. ²⁹ Když by kdo prodal dům k bydlení v městě hrazeném, bude míti právo k vyplacení jeho, dokudž nevyplní se rok prodaje jeho. Za celý rok bude míti právo k vyplacení jeho. ³⁰ Pakliž ho nevyplatí dříve, než vyjde ten celý rok, tedy zůstane dům ten v městě hrazeném tomu, kterýž jej koupil, dědičně v pronárodech jeho, aniž ho postoupí v létě milostivém. ³¹ Domové pak ve všech, kteréž nejsou zdí ohrazené, tak jako pole země počítati se budou. Budou moci býti vyplacováni, a léta milostivého navráceni budou. ³² Ale města Levítská, a domové v městech dědictví jejich, ti vždycky vyplaceni mohou býti od Levítů. ³³ Ten pak, kdož vyplacuje, ať jest z Levítů. Aneb ať vyjde kupec z koupeného domu a města dědictví jeho v čas léta milostivého; nebo domové měst Levítských jsou dědictví jejich mezi syny Izraelskými. ³⁴ Pole pak na předměstí měst jejich nebude prodáváno, nebo dědictví jejich věčné jest. ³⁵ Jestliže by schudl bratr tvůj, a ustaly by ruce jeho u tebe, posilníš ho; též příchozí aneb podruh živiti se bude při tobě. ³⁶ Nevezmeš od něho lichvy aneb úroku, ale báti se budeš Boha svého, aby se mohl bratr tvůj živiti u tebe. ³⁷ Peněz svých nedáš jemu na lichvu, aniž pro zisk půjčovati budeš obilí svého. ³⁸ Já jsem Hospodin Bůh váš, kterýž jsem vyvedl vás z země Egyptské, abych vám dal zemi Kananejskou, a byl vám za Boha. ³⁹ Jestliže by pak schudl bratr tvůj u tebe, tak že by se prodal tobě, nebudeš ho podrobovati v dílo otrocké. ⁴⁰ Jakožto nájemník a

jako podruh bude při tobě; až do léta milostivého sloužití bude u tebe. ⁴¹ Potom vyjde od tebe s dětmi svými, a navrátí se k čeledi své, a v dědictví otců svých navrátí se. ⁴² Nebo jsou služebníci moji, kteréž jsem vyvedl z země Egyptské; nebudou prodáváni tak jako jiní služebníci. ⁴³ Nebudeš panovati nad ním tvrdě, ale báti se budeš Boha svého. ⁴⁴ Služebník pak tvůj aneb děvka tvá, kteréž míti budeš, budou z národů těch, kteříž jsou vůkol vás; z nich kupovati budete služebníky a dívky. ⁴⁵ I od synů bydlitelů, kteříž jsou u vás pohostinu, od těch kupovati budete, a z čeledí těch, kteříž jsou s vámi, kteréž zplodili v zemi vaší, a budou vám v dědictví. ⁴⁶ A vládnouti budete jimi právem dědičným, i synové vaší po vás, abyste je dědičně obdrželi. Na věčnost služby jejich užívati budete, ale nad bratřími svými, syny Izraelskými, nižádný nad bratrem svým nebude tvrdě panovati. ⁴⁷ Jestliže by pak zbohatl příchozí aneb host, kterýž bydlí s tebou, a bratr tvůj přišel by na chudobu při něm, tak že by se prodal příchozímu aneb hosti tvému, aneb obyvateli, kterýž jest z čeledi cizí, ⁴⁸ Když by se tedy prodal, může zase vyplacen býti. Někdo z bratří jeho vyplatí ho. ⁴⁹ Buďto strýc jeho, aneb syn strýce jeho vyplatí jej, aneb někdo z přátel krevních jeho, z rodiny jeho, vyplatí ho; aneb jestli potom sám bude moci s to býti, vyplatí se. ⁵⁰ I počte se s tím, kterýž ho koupil, od léta, v kterémž se jemu prodal, až do léta milostivého, aby peníze, za něž jest prodán, byly vedlé počtu let; a jakožto s nájemníkem, tak se s ním stane. ⁵¹ Jestliže ještě mnoho let zůstává k létu milostivému, vedlé nich navrátí výplatu svou z peněz, za něž koupen jest. ⁵² Pakli málo zůstává let do léta milostivého, tedy počte se s ním, a vedlé počtu let jeho navrátí výplatu svou. ⁵³ Tak jako s čeledínem ročním nakládáno bude s ním; nebude nad ním tvrdě panovati před očima tvýma.

⁵⁴ Pakli by se nevyplatil v těch letech, tedy vyjde léta milostivého on, i synové jeho s ním. ⁵⁵ Nebo synové Izraelští jsou moji služebníci, služebníci moji jsou, kteréž jsem vyvedl z země Egyptské: Já Hospodin Bůh váš.

26

¹ Nedělejte sobě modl, ani obrazu rytého, aneb sloupu nevyzdvihnete sobě, ani kamene malovaného v zemi vaší nestavějte, abyste se jemu klaněli; nebo já jsem Hospodin Bůh váš. ² Sobot mých ostríhejte, a svatyně mé se bojte: Já jsem Hospodin. ³ Jestliže v ustanoveních mých choditi budete, a přikázání mých ostríhajíce, budete je činiti: ⁴ Tedy dám vám deště vaše časy svými, a země vydá úrody své, a stromoví polní vydá ovoce své, ⁵ Tak že mlácení postihne vinobraní, a vinobraní postihne setí. I budete jísti chléb svůj do sytosti, a přebývati budete bezpečně v zemi své. ⁶ Nebo dám pokoj v zemi, i budete spáti, a nebude, kdo by vás předěsil; vyplněním i zvěř zlou z země, a meč nebude procházeti země vaší. ⁷ Nýbrž honiti budete nepřátely své, a padnou před vámi od meče. ⁸ Pět vašich honiti jich bude sto, a sto vašich honiti bude deset tisíců, i padnou nepřátelé vaši před vámi od meče. ⁹ Nebo obrátím tvář svou k vám, a dám vám zrust, a rozmnožím vás, a utvrdím smlouvu svou s vámi. ¹⁰ A jísti budete úrody několikaleté, a když nové přijdou, staré vyprázdníte. ¹¹ Vzdělám příbytek svůj u prostřed vás, a duše má nebude vás nenáviděti. ¹² A procházeti se budu mezi vámi, a budu Bohem vaším, a vy budete lidem mým. ¹³ Já jsem Hospodin Bůh váš, kterýž jsem vyvedl vás z země Egyptských, abyste jim nesloužili, a polámal jsem závary jha vašeho, abyste chodili prosti. ¹⁴ Pakli nebudete mne poslouchati, a nebudete činiti všech přikázání těchto, ¹⁵ A jestli ustanovení má zavržete, a soudy mé zoškliví-li sobě

duše vaše, tak abyste nečinili všech příkázání mých, a zrušili byste smlouvu mou: ¹⁶ Já také toto učiním vám: Uvedu na vás strach, souchotiny a zimnici páľčivou, což zkazí oči vaše, a bolestí naplní duši. Semeno své nadarmo síti budete, nebo nepřátelé vaši snědí je. ¹⁷ Postavím zuřivou tvář svou proti vám, tak že poraženi budete od nepřátel svých, a panovati budou nad vámi ti, kteříž vás nenávidí. Utíkati budete, ano vás žádný nehoní. ¹⁸ Jestliže ani tak poslouchati mne nebudete, tedy ještě sedmkrát více trestati vás budu pro hříchy vaše. ¹⁹ A potru vyvýšenost síly vaší, a učiním nebe nad vámi jako železo, a zemi vaši jako měď. ²⁰ Nadarmo bude vynaložena síla vaše, nebo země vaše nevydá vám úrody své, a stromoví země nevydá ovoce svého. ²¹ Jestliže pak se mnou maní zacházeti budete, a nebudete mne chtít poslouchati, tedy přidám na vás sedmkrát více ran vedlé hříchů vašich. ²² A pustím na vás zvěř polní, kteráž uvede na vás sirobu, a vyhubí hovada vaše a umenší vás; i zpustnou cesty vaše. ²³ Pakli ani potom nenapravíte se, ale vždy se mnou maní zacházeti budete, ²⁴ I já s vámi maní zacházeti budu, a bítí vás budu sedmkrát více pro hříchy vaše. ²⁵ A uvedu na vás meč, kterýž vrchovatě pomstí zrušení smlouvy. I shrnete se do měst svých; tam pošli mor mezi vás, a dáni budete v ruce nepřátelům. ²⁶ A když polámi vám hůl chleba, tedy deset žen péci bude chléb váš v peci jedné, a zase chléb váš odvažovati vám budou. Budete pak jísti, a nenasytíte se. ²⁷ Pakli i s tím nebudete mne poslouchati, ale předce maní se mnou zacházeti budete: ²⁸ I já také v hněvě maní s vámi zacházeti budu, a trestati vás budu i já sedmkrát více pro hříchy vaše. ²⁹ A budete jísti těla synů svých, a těla dcer svých. ³⁰ A zkazím výsosti vaše, a vypléním slunečné obrazy vaše, a skladu těla vaše na špalky ukydaných bohů vašich, a duše má bude vás nenáviděti. ³¹ Města vaše dám

v zpuštění, a učiním, aby zpustly svatyně vaše, aniž více zachutnám oběti vůně příjemné vaší. ³² Já zpustím zemi, tak že ztrnou nad ní nepřátelé vaši, kteříž bydliti budou v ní. ³³ Vás pak rozptýlím mezi národy, a učiním, aby s dobytým mečem vás honili. I bude země vaše vyhubena, a města vaše zpustnou. ³⁴ A tehdy země užive sobot svých po všechny dny, v nichž pustá bude, vy pak budete v zemi nepřátel svých. Tehdáž, pravím, odpočine země, a užive sobot svých. ³⁵ Po všechny dny, v nichž pustá bude, odpočívati bude; nebo neodpočívala v soboty vaše, když jste vy bydlili v ní. ³⁶ Kteríž pak ještě pozůstanou z vás, uvedu strach na srdce jejich v krajinách nepřátel jejich, tak že zažene je chřest listu větrem chřestícího. I budou utíkat, rovně jako před mečem, a padnou, an jich žádný honiti nebude. ³⁷ A budou padati jeden přes druhého jakožto od meče, ač jich žádný honiti nebude; aniž kdo z vás bude moci ostáti před nepřátely svými. ³⁸ I zahynete mezi národy, a zžítě vás země nepřátel vašich. ³⁹ Kteríž pak pozůstanou z vás, svadnouti budou pro nepravost svou v zemi nepřátel vašich, ano i pro nepravosti otců vašich s nimi usvahnou. ⁴⁰ Ale jestliže budou vyznávati nepravost svou, a nepravost otců svých vedlé přestoupení svého, kterýmž přestoupili proti mně, a maní se mnou zacházeli, ⁴¹ I já také že jsem maní s nimi zacházel, a uvedl je do země nepřátel jejich; jestliže, pravím, tehdáž poníží se srdce jejich neobřezané, a schválí pokutu nepravosti své: ⁴² Tedy rozpomenou se na smlouvu svou s Jákobem, a na smlouvu svou s Izákem, i na smlouvu svou s Abrahamem rozpomenou se; také i na tu zemi pamětliv budu. ⁴³ Mezi tím země jsuc jich zbavena, užive sobot svých, kdyžto zpuštěna bude pro ně. Tehdáž oni schválí pokutu nepravosti své proto, že všelijak soudy mými pohrdali, a ustanovení má zošklivila sobě duše jejich. ⁴⁴ A však i tak,

když by v zemi nepřátel svých byli, nezavrhl bych jich, a nezošklivil jich sobě, abych je měl do konce zkaziti, a zrušiti smlouvu svou s nimi; nebo já jsem Hospodin Bůh jejich. ⁴⁵ Ale rozpomeni se na ně pro smlouvu učiněnou s předky jejich, kteréž jsem vyvedl z země Egyptské před očima pohanů, abych jim byl za Boha: Já Hospodin. ⁴⁶ Ta jsou ustanovení a soudové, i zákonové, kteréž vydal Hospodin na hoře Sinai skrze Mojžíše, aby byli mezi ním a mezi syny Izraelskými.

27

¹ Mluvil také Hospodin k Mojžíšovi, řka: ² Mluv synům Izraelským a rci jim: Když by kdo slibem oddal duše Hospodinu, vedlé ceny tvé dá výplatu. ³ Tato pak bude cena tvá: Osobě mužského pohlaví, počna od toho, kterýž jest ve dvacítiletých, až do šedesátiletého, uložíš výplatu padesáte lotů stříbra vedlé lotu svatyně. ⁴ Pakli ženského pohlaví bude, uložíš výplatu třiceti lotů. ⁵ A od pětiletých až do dvacítiletých uložíš výplatu, za osobu mužského pohlaví dvaceti lotů, ženského pak deset lotů. ⁶ A od dítěte jednoho měsíce zstárí až do pětiletých, uložíš za pachole pět lotů stříbra, a za děvče tři loty stříbra. ⁷ Od šedesáti pak let a výše, bude-li muž, uložíš výplatu patnácte lotů, a ženě deset lotů. ⁸ Pakli bude tak chudý, že by nemohl uložené výplaty dáti, tedy postaven bude před knězem, aby mu kněz uložil výplatu. Podlé toho, seč bude moci býti ten, kdož slib učinil, uloží mu výplatu. ⁹ Jestliže by pak kdo hovado z těch, kteréž se obětují Hospodinu, slíbil, každé, kteréž dá z nich Hospodinu, svaté bude. ¹⁰ Nesmění ho, aniž dá jiného za ně, lepšího za horší, aneb horšího za lepší. Jestliže by pak jakýmkoli způsobem je směnil, hovado za hovado, tedy ono i toto, kteréž za ně dáno, svaté bude. ¹¹ Pakli by které nečisté hovado slíbil,

z jehož pokolení neobětují oběti Hospodinu, tedy postaví to hovado před knězem. ¹² A bude je šacovati kněz, buď ono dobré aneb zlé. Jakž je kněz cení, tak buď. ¹³ Pakli bude chtít vyplatiti je, přidá pátý díl nad cenu tvou. ¹⁴ Když by pak někdo posvětil domu svého, aby byl svatý Hospodinu, bude jej kněz ceniti, buďto že by dobrý byl aneb zlý. Jakž jej procení kněz, tak zůstane. ¹⁵ Pakli ten, kterýž posvětil domu svého, chtěl by jej vyplatiti, přidá pátý díl peněz nad cenu tvou, i bude jeho. ¹⁶ Jestliže by kdo díl pole dědictví svého posvětil Hospodinu, tedy budeš je ceniti vedlé toho, jakž se osívá. Chomer ječmene kde se vseje, za padesáte lotů stříbra ceněno bude. ¹⁷ Jestliže by hned od léta milostivého posvětil pole svého, tedy vedlé ceny tvé zůstane. ¹⁸ Pakli by po létě milostivém posvětil pole svého, tedy sečte mu kněz peníze vedlé počtu let zůstávajících ještě do léta milostivého, i odejme to z ceny tvé. ¹⁹ Chtěl-li by pak vyplatiti pole ten, kterýž ho posvětil, přidá pátý díl peněz nad cenu tvou, a zůstane jemu. ²⁰ Nevyplatil-li by pak pole toho, a prodáno by bylo někomu jinému, nemůže víc vyplaceno býti. ²¹ I bude pole to, když svobodné vyjde léta milostivého, svaté Hospodinovo, jakožto pole posvěcené; knězi bude v dědictví jeho. ²² Jestliže pak pole koupené, kteréž by nebylo z pole dědictví jeho, posvětil Hospodinu, ²³ Tedy sečte mu kněz summu ceny jeho až do léta milostivého, i dá cenu jeho v ten den, jako posvěcenou Hospodinu. ²⁴ V létě milostivém navrátí se pole k tomu, od kohož bylo koupeno, jehož dědictví jest pole to. ²⁵ Všeliká pak cena tvá bude vedlé lotu svatyně. Lot pak váží dvadeceti haléřů. ²⁶ Ale prvorozeného, což právem prvorozenství dává se Hospodinu z hovad, nižádný neposvětit, buďto z skotů aneb z bravů; Hospodinovo jest prvé. ²⁷ A jestliže by z hovad nečistých bylo, vyplatí je vedlé ceny tvé, a

přidá pátý díl nad ní. Pakliť nebude vyplaceno, tedy nechť jest prodáno vedlé ceny tvé. ²⁸ Všelíká pak věc posvěcená, kterouž by někdo slibem posvětil Hospodinu ze všech věcí, kteréž má, buď z lidí aneb z hověd, aneb z pole dědictví svého, nebude prodávána, ani vyplacována; nebo všecko, což takovým slibem posvěceno jest, věc nejsvětější bude Hospodinu. ²⁹ Všelíké hovado tak oddané, kteréž slibem tím se oddává od člověka, nebude vyplacováno, ale smrtí umře. ³⁰ Všickni také desátkové země, buď z semene země, aneb z ovoce stromů, Hospodini budou; nebo posvěceni jsou Hospodinu. ³¹ Bude-li kdo chtíti vyplatiti desátky své, pátý díl jejich přidá nad ně. ³² A všeliký desátek z volů aneb drobného dobytka, jakž přichází pod hůl pastýře, každý ten desátek svatý bude Hospodinu. ³³ Nebude vyhledávati, dobré-li by bylo čili zlé, aniž ho smění. Pakli je předce smění, bude to i ono odměněné svaté, a nebude vyplaceno. ³⁴ Ta jsou přikázání, kteráž přikázal Hospodin Mojžíšovi na hoře Sinai, aby je oznámil synům Izraelským.

Bible Kralická 1613

The Holy Bible in the Czech language from the last Kralická edition of 1613.

Public Domain

Language: český (Czech)

Translation by: Jan Blahoslav et al

Bible Kralická: Bible svatá aneb všechna písmata Starého i Nového zákona podle posledního vydání Kralického z roku 1613. První český překlad z originálních jazyků kladoucí důraz na liturgické užití a vroucí zbožnost. NZ přeložil Jan Blahoslav 1564. Pro překlad SZ byla vytvořena zvláštní rada nejvzdělanějších odborníků, vzdělaných na předních evropských evangelických universitách, které tehdy Jednota bratrská měla. Jejich překlad vyšel v pěti dílech v letech 1579-1593 (6. díl byl Blahoslavův překlad NZ). V r. 1613 vyšlo souhrnné vydání v jednom. Bratři vytvořili mistrné dílo, vrchol překladatelského úsilí slovanských národů. Bible Kralická měla navíc nemalý podíl na zachování českého jazyka v době pobělohorské a po staletí též tvořila most mezi Čechy a Slováky.

This PUBLIC DOMAIN (not copyrighted) Bible translation is brought to you courtesy of eBible.org.

2020-04-11

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 29 Jan 2022 from source files dated 29 Jan 2022

d45ad03c-27cb-54be-b262-104c0dae0900